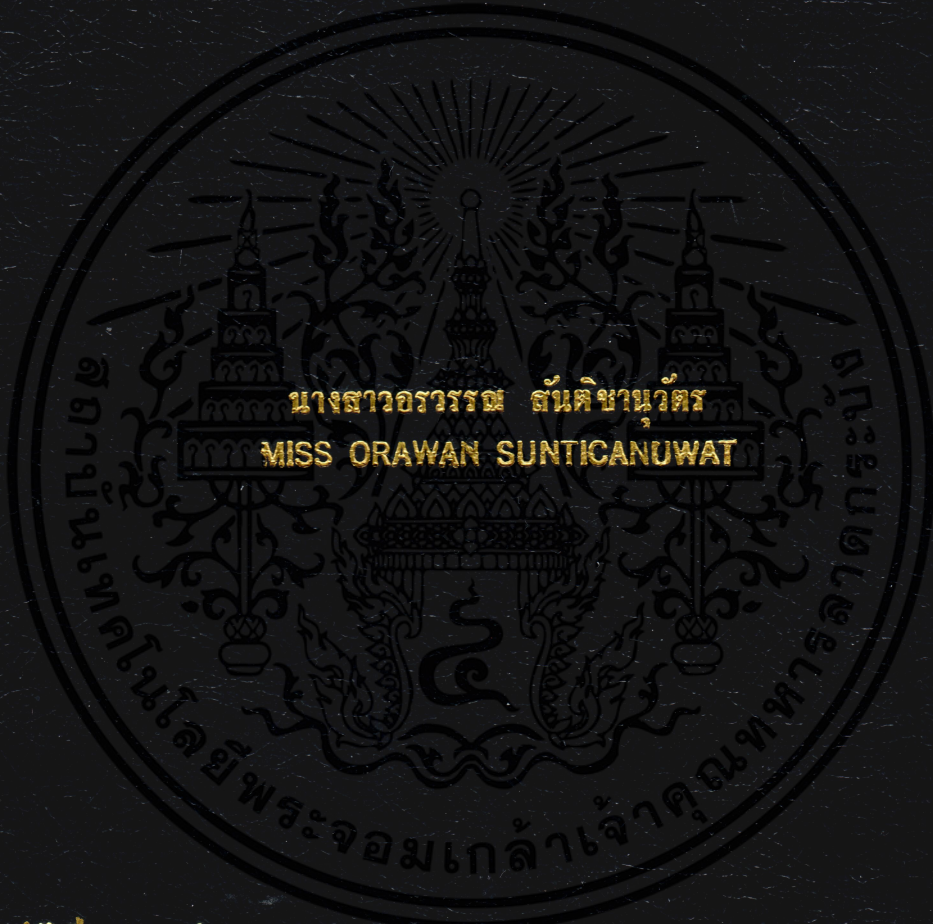

การศึกษานโยบายการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม

วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A STUDY OF CURRICULUM ADMINISTRATIVE PROBLEMS ON SHORT
COURSED 225 HOURS PROGRAM OF COMMERCIAL
DEPARTMENT IN NORTHEASTERN
POLYTECHNIC COLLEGES

นางสาวอรารณ สันติขานวัตร
MISS ORAWAN SUNTICANUWAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2541

ISBN 974-622-089-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม
วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
A STUDY OF CURRICULUM ADMINISTRATIVE PROBLEMS ON SHORT
COURSED 225 HOURS PROGRAM OF COMMERCIAL
DEPARTMENT IN NORTHEASTERN
POLYTECHNIC COLLEGES

นางสาวอรวรรณ สันติชานูวัต
MISS ORAWAN SUNTICANUWAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ ISBN 974-622-089-6 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A STUDY OF CURRICULUM ADMINISTRATIVE PROBLEMS ON SHORT
COURSED 225 HOURS PROGRAM OF COMMERCIAL
DEPARTMENT IN NORTHEASTERN
POLYTECHNIC COLLEGES

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1998

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ISBN 974-622-089-6
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น
225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัด

ช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อนักศึกษา

นางสาวอรรวรรณ สันติขานวัตร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.คนพล อักษรนิตย์

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้นตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในงานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อ ปัญหาการบริหารหลักสูตรทั้ง 3 งาน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 50 คน แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 21 คน ครูผู้สอน จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร
3. แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหานำข้อมูลที่ได้จากการสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น ทั้ง 3 งาน ประกอบด้วยงานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกงาน

เมื่อพิจารณารายละเอียดในงานบริหารและบริการหลักสูตร ซึ่งแบ่งงานออกเป็น 5 ด้าน ปรากฏว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน และด้านการบริหารและบริการหลักสูตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัญหาการบริหารหลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่องานทั้ง 3 งาน พบมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 งาน คืองานบริหารและบริการหลักสูตร และงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 งาน คืองานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในรายละเอียดของงานบริหารและบริการหลักสูตร ทั้ง 5 ด้าน ปรากฏว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน คือด้านบุคลากร ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้านคือด้านการจัดครูเข้าสอน

การบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยความร่วมมือกันอย่างจริงจังระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผนร่วมกันให้เป็นที่ยอมรับทุกฝ่าย จัดให้มีการประชุมชี้แจงอย่างสม่ำเสมอ ตรวจสอบการดำเนินงานทุกระยะ และสุดท้ายต้องวัดผลประเมินผลการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นนำเอาข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มาพิจารณาวางแผนการปฏิบัติงานในโอกาสต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารและบริการหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรพิจารณาปรับปรุงงานทุกงานให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละแผนกวิชา โดยเฉพาะงานบริหารและบริการหลักสูตร ด้านบุคลากร ด้านวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title A Study of Curriculum Administrative Problems
on Short Coursed 225 hours Program of Commercial
Department in Northeastern Polytechnic Colleges

Student Orawan Suntichanuwat

Thesis Advisor Assist Prof.Dr.Sompron Chaiya

Thesis Co-advisor Dr.Kanapol Agsonnit

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Year 1998

ABSTRACT

Purposes of the study:

1. To study the opinions of the administrators and teachers concerning the problem: administer and service curriculum job, teaching and learning in curriculum job and to support and to encourage in curriculum job.
2. To compare the opinions between the administrators and teachers concerning the administer and service curriculum job, teaching and learning in curriculum job and to support and to encourage in curriculum job.

Research Methodology:

The Samples used in the study comprised of the two groups: 21 administrators and 29 teachers, totaling 50 samples from 8 Northeastern Polytechnic colleges in Thailand. The research instrument was a questionnaire consisted of two forms of rating-scale and open-ended portions. The statistical analyses including percentage, Arithmetic Mean, Standard Deviation and t-test were employed.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The research findings:

1. The opinions of the administrators and teachers on curriculum administrative problems in all three jobs, the following findings were found: the administrators and teachers opinions were that curriculum administrative problems were performed in middle degree in the following three jobs: administer and service curriculum job, teaching and learning in curriculum job and to support and to encourage in curriculum job.

When separate study the administer and service curriculum job in all five sides, the following findings were found that the higher degree in the following two side: material equipment toll and machine side, and facilities side, the middle degree in the following three side: personal side, prepare teachers to teach side and administrative and service curriculum side.

2. To compare the opinions of administrators and teachers concerning on a study of curriculum administrative problems on short coursed in all three jobs were statistically significant different level .05. When compare separate any job were found that was statistically significant different level .05 in the two jobs: the administer and service curriculum job, and the teaching and learning in curriculum job . And were not statistically significant different level .05 in one job: to support and to encourage in curriculum job.

When separate compare the administer and service curriculum job in all five sides, the following finding were statistically significant different level .05 in four sides: personal side, administrative and service curriculum side, material equipment toll and machine side, and facilities side. And finding were not statistically significant different level .05 in one side: prepare teachers to teach side.

To curriculum administrative efficiently. The administrators and teachers were really to cooperate in used all factors of highest benefit. Administrators and teachers to satisfy in planning, always to meet, every stage to check and evaluation operate. They were summarize problem to planning and operating in next time.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผศ.ดร.สมพร ไชยะ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.คณพล อักษรนิตย์ กองการศึกษาอาชีพ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.เมธี ปิลันธนานนท์ อาจารย์ไพรัตน์ พิทักษ์น้อย อาจารย์อััจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย กรรมการสอบเค้าโครงวิจัยที่เมตตาให้คำแนะนำ ความรู้ แง่คิด ปรับแก้ และติดตามจนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

กราบขอบพระคุณอาจารย์อัมพร ภักดีชาติ ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ อาจารย์สนอง อิมเอม ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง รศ.ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและการพัฒนา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ อาจารย์ชูเกียรติ เขียนประสิทธิ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์ อาจารย์ดลยา งามฤทธิ์ อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร ที่กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และปรับแก้ข้อคำถามให้เหมาะสม

ขอบพระคุณผู้บริหาร และครูผู้สอนหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่กรุณาให้ข้อมูลการวิจัย ขอบพระคุณอาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ขอบพระคุณ ผศ.สุริยา รักการศิลป์ อาจารย์สุพัตรา เติตจิระพงษ์ ที่ให้ทั้งกำลังใจ และช่วยวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ขอบคุณเพื่อนบริหารอาชีวศึกษา รุ่นที่ 7 ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและติดตามความเคลื่อนไหวการทำวิจัยของข้าพเจ้า

อรวรรณ สันติขานูวัตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VI
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
แนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
สมมุติฐาน.....	8
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	8
2 ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายของหลักสูตร.....	10
ความหมายของการบริหารหลักสูตร.....	11
การนำหลักสูตรไปใช้.....	15
บทบาทของบุคลากรในการใช้หลักสูตร.....	16
ปัญหาในการจัดอาชีวศึกษา.....	21
วิทยาลัยสารพัดช่าง.....	22
หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น.....	23
ลักษณะของหลักสูตร.....	23
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสารพัดช่าง.....	24
หลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น.....	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
ประชากร.....	34
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผลการวิจัย.....	88
ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย.....	93
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก	101
ประวัติผู้เขียน.....	118

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	จำนวนประชากรที่จะศึกษาจำแนกตามวิทยาลัยและสถานภาพ.....	35
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาลัยและสถานภาพ.....	36
3	จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	42
4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร.....	45
5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน	46
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตร.....	47
7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องจักร.....	48
8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร....	49
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร.....	51
10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร.....	53
11	สรุปค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานบริหารและบริการหลักสูตร.....	55
12	สรุปค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชา พาณิชยกรรมวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร.....	56
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน.....	58
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตร.....	59
16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องเครื่องจักร.....	62
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร.....	64
18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับ สภาพท้องถิ่น.....	66
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผล การใช้หลักสูตร.....	69
20	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารและบริการหลักสูตร.....	72
21	สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
22	สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหางานบริหารและบริการ การใช้หลักสูตร.....	76
23	สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหางานดำเนินการเรียนการสอน ตามหลักสูตร.....	77
24	สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริม การใช้หลักสูตร.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 (2535:7) กล่าวว่า "การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ"

การจัดการศึกษาให้ตอบสนองความมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาตินั้น จะต้อง มีหลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน วิทยุ โสต (2527:1) กล่าวว่า "ประเทศไทยถือว่าหลักสูตรเป็นแม่บทที่สำคัญในการจัดการศึกษา" การจัดการศึกษาจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามกำหนดไว้ ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นเกณฑ์และเป็นแนวทางในการให้การศึกษา หมายถึงการให้วิชาความรู้การถ่ายทอดวัฒนธรรม การปลูกฝังเจตคติและค่านิยม การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น รัฐบาลจึงได้กำหนดหลักสูตรในระดับต่าง ๆ ขึ้น โดยมีแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นหลัก และได้ดำเนินการพัฒนาเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอยู่ เสมอ ตั้งแต่หลักสูตรชั้นประถม มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาทำให้นักเรียนที่จบ การศึกษาตามหลักสูตร เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ในการนำความรู้ไปใช้สูงยิ่งขึ้น ทั้ง ด้านการประกอบอาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษา หรือศึกษาต่อในระดับชั้นสูงขึ้น

หลักสูตรอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญยิ่งในการส่งเสริมคุณภาพของประชากร และพัฒนา กำลังคนเพื่อการประกอบอาชีพ วิรัช กมฺพมาศ (2527:49-50) กล่าวว่า

การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทและสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมบุคลากร ให้มีอาชีพเป็นหลักเป็นฐานในอนาคต และช่วยให้ผู้มีอาชีพอยู่ แล้วมีความก้าวหน้าในอาชีพของตน เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพที่ดี เหมาะสมกับความต้องการของตนและประเทศแล้ว ย่อมจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ รัฐบาล ได้ให้ความสำคัญแก่การอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

กรมอาชีวศึกษามีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่าง ดังนี้
กองการศึกษาอาชีพ (2536:3)

เป็นการจัดการศึกษานอกระบบประเภทการฝึกวิชาชีพ การฝึกอบรม
ระยะสั้น ๆ เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่ว ๆ ไป ได้พัฒนาทักษะ
ความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่จำเป็นในการประกอบอาชีพในระดับกึ่ง
ผู้ชำนาญงาน เพื่อเตรียมคนที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน และช่วยคนว่างงาน
ให้สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ตามความประสงค์
และความสามารถของแต่ละบุคคล โดยเสียเวลาและค่าใช้จ่ายต่ำเพื่อบุคคล
จะได้นำเอาทักษะ ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติเหล่านั้นไปประกอบ
อาชีพ หรือปรับตัวให้เหมาะสมกับความ เปลี่ยน แปลงในงานอาชีพ
เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
โดยมุ่งไปยังผู้ที่ไม่เคยศึกษาวิชาชีพมาก่อน ได้มีโอกาสศึกษา และฝึกฝน
จนประกอบอาชีพได้ตามความถนัด และความสนใจของตนส่วนผู้ที่
ประกอบอาชีพอยู่แล้วก็จะได้ศึกษา และฝึกฝนหาความชำนาญเพิ่มเติม
เป็นการยกระดับมาตรฐานฝีมือให้สูงขึ้น เพื่อปฏิบัติงานอาชีพของตนให้
ดียิ่งขึ้น เป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ตนเอง และครอบครัว

การพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษานี้ กรมอาชีวศึกษาได้ผลิตและ
พัฒนากำลังคนในระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างเทคนิค และให้บริการฝึกอาชีพระยะสั้นแก่ประชาชน
ทั่วไปรวม 5 ประเภทวิชา คือวิชาอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และ
ศิลปหัตถกรรม ในสัดส่วนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
ความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ในสภาวะปัจจุบัน ความต้องการบุคลากรประเภทช่างกึ่งฝีมือตามอัตราของ
ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการมีมากยิ่งขึ้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ระยะที่ 7 กำหนดให้กรมอาชีวศึกษาจำเป็นต้อง เร่งผลิตกำลังคนสนองตอบภาค
เอกชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นสถาน

เอกสารนี้ศึกษาสังกัด กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษามีปรัชญาในการจัดการศึกษาว่า กองการ
ไม่ว่ากรณีศึกษาอาชีพ (2536:3) มิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีวิชาชีพเป็นจำนวนไม่น้อยที่ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาเรียนนานเป็นปี ๆ แต่อาจสอนได้ระยะเวลาสั้น ๆ และเสียค่าใช้จ่ายแต่เพียงเล็กน้อย ผู้เรียนก็ไม่ต้องมีพื้นฐานความรู้สูง เพียงแต่อ่านออกเขียนได้ ก็สามารถเรียนรู้ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง ในอาชีพนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา ในการที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีความรับผิดชอบรู้จักประกอบสัมมาอาชีพ และเป็นพลเมืองดีของชาติ การบริหารการศึกษาให้ได้ผลสูงชันนั้น อยู่ที่หลักสูตรของการศึกษาเป็นสำคัญ เอกวิทย์ ณ ถลาง (2511:110) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

หลักสูตรนั้นเปรียบได้กับจุดหมายปลายทาง และการกำหนดแนวทางในการเดินทาง การนำหลักสูตรไปใช้เปรียบเสมือนการเดินทางไปให้ถึงจุดหมายตามข้อกำหนด ดังนั้น ข้อกำหนดของหลักสูตรกับการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน เรา ต้องยอมรับความจริงว่า ผู้บริหารและครูทุกคนคือ ตัวแทนการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) หลักสูตรนี้จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อได้มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง เมื่อทำแล้ว ติดตามไปเรื่อยอย่างมั่นคง และสิ่งจำเป็นที่จะต้องผลักดันให้ไปในทิศทางเดียวกับหลักสูตร คือปัจจัยการผลิตได้แก่งบประมาณ อัตรากำลัง วัสดุอุปกรณ์

ในปีพ.ศ. 2530 กรมอาชีวศึกษา กำหนดให้เป็นปีแห่งคุณภาพของการอาชีวศึกษา โดยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของปีแห่งคุณภาพว่า จะนำทรัพยากรต่าง ๆ เช่น วัสดุ ครุภัณฑ์ สถานที่เท่าที่มีอยู่ มาพัฒนาให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อผลผลิตของการ อาชีวศึกษา คือผู้สำเร็จการศึกษาในระดับและประเภทวิชาชีพต่าง ๆ เป็นคนที่มี “ทักษะ เยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา ใช้เวลาให้เกิดคุณ” โดยมีนโยบายในการดำเนินงาน ปีแห่งคุณภาพที่สำคัญคือ

1. การพัฒนาคุณภาพหลักสูตร จะพัฒนาเนื้อหาของหลักสูตรให้สอดคล้อง

กับสภาพ เศรษฐกิจสังคม คำนึงถึงความสอดคล้องกับตลาดแรงงานหรือสภาพแวดล้อมของ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้
แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เป็นกระบวนการครบวงจร คือให้นักเรียนนักศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการผลิตการจำหน่าย การจัดการการบริโภค และการบริการสำหรับเป็นรากฐานในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะร่วมมือกันทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน ทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมด้วย

3. การพัฒนาคุณภาพบุคลากร ซึ่งจะเป็นการพัฒนาตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษาตลอดจนครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เน้นให้มีความรู้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และความเจริญทางวิทยาศาสตร์อันทันสมัย ส่งเสริมให้มีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านอาชีพอย่างแท้จริง

4. การพัฒนาคุณภาพสื่อ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องจักร และอาคารสถานที่ จะเน้นความมีมาตรฐานของสื่อ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องจักร และอาคารสถานที่ในแต่ละสถานศึกษา ส่งเสริมให้ใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย ทั้งด้านการดูแลบำรุงรักษาให้เป็นปัจจุบัน อยู่เสมอ

5. การพัฒนาคุณภาพการบริหารและการสนับสนุน ให้สถานศึกษาจัดทำแผนการ กำหนดสัดส่วนนักเรียนต่อห้องเรียนจำนวนคาบการสอนของครูต่อสัปดาห์ และการจัดระบบ การบริหารงาน การเรียนการสอนต้องเอื้ออำนวยต่อสถานประกอบการในท้องถิ่นให้มีการวิเคราะห์วิจัยปัญหาที่เกิดขึ้น ดำเนินการให้มีการพัฒนาศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพ และตลาดแรงงาน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนบริหารงานต่อไป

6. การพัฒนาคุณภาพการประเมินและติดตามผล เมื่อมีการพัฒนาทุกขั้นตอนเป็น อย่างดี ก็ควรมีการประเมินผลและการติดตามผลอย่างดีด้วยกล่าวคือ เน้นการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา จัดให้มีการประเมินการปฏิบัติงานการจัดการศึกษาของโรงเรียนสารพัดช่างโดยส่วนรวมของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบายและการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และติดตามผล

หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรมวิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นหลักสูตรที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดให้มีขึ้น กองการศึกษาอาชีพ (2536:4) โดยเปลี่ยนแปลงมาจากหลักสูตรระยะเวลา 5 เดือน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2522 เป็นต้นมา ซึ่งหลักสูตร 5 เดือนที่ใช้อยู่เดิมนั้นต้องเสียเวลา ฝึกหัดนานเกินกว่าความต้องการของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผู้เรียนออกกลางคันเป็น จำนวนมาก หลังจากที่ปรับลดระยะเวลา และเนื้อหาบางส่วนลงไป จากหลักสูตร 5 เดือน เปลี่ยนเป็นหลักสูตร 225 ชั่วโมงแล้ว หลักสูตรนี้ก็ได้รับความนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้เพื่อการอื่นใด

สนใจในการสมัครเข้ารับการศึกษามาจากประชาชน เป็นจำนวนไม่น้อยไปกว่าหลักสูตรหลากหลาย (30-120 ชั่วโมง) ที่กรมอาชีวศึกษาได้ทดลองใช้และเปิดสอน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2533 ปัจจุบันวิทยาลัยสารพัดช่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ยังเปิดสอนหลักสูตรดังกล่าวนี้เรื่อยมา

หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรมที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาวชิชาชีพแก่ประชาชน ซึ่งหน่วยศึกษานิตเทศ์ (2536:3) ความเจริญและความมั่นคงของประเทศส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประกอบอาชีพของประชาชน ประเทศที่ประชาชนมีงานทำตรงกับความรู้ ความสามารถ และความถนัด ส่งผลให้ประเทศนั้นเกิดความเจริญรุ่งเรือง และการให้การศึกษาวชิชาชีพแก่ประชาชนเพื่อให้คนมีงานทำและคนเหมาะสมกับงาน สามารถปรับตัวและดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตามอัตภาพ จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง

หลักสูตรนี้จัดขึ้นเพื่อบริการแก่บุคคลทั่ว ๆ ไป ที่มีสัญชาติไทย มีความรู้พื้นฐานอ่านออกเขียนได้ ไม่จำกัดเพศ วุฒิการศึกษา หรืออาชีพ ที่ให้ความสนใจสมัครเข้าศึกษามีทั้งบุคคลทั่วไป นักศึกษา หรือบุคคลที่กำลังปฏิบัติงานทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ซึ่งถือได้ว่าบุคคล ดังกล่าวนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาประเทศองค์ประกอบหนึ่ง ประกอบกับการดำเนินการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรดังกล่าวได้ดำเนินการมาเป็นเวลา 14 ปีแล้ว สมควรที่จะได้มีการศึกษาถึง ปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง เพื่อที่จะได้ทราบว่าการบริหารการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น สภาพปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งข้อเท็จจริงที่พบจากการวิจัยจะสามารถนำไป ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหาร ในการสนองนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดและ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อันจะ เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ประกอบด้วย งานบริหารและบริการหลักสูตร ประกอบด้วยงาน 5 ด้าน ได้แก่ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตรงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรทั้ง 3 งาน ได้แก่

2.1 งานบริหารและบริการหลักสูตร

2.1.1 ด้านบุคลากร

2.1.2 ด้านการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร

2.1.3 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

2.1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร

2.1.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2.2 งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.2.1 ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

2.3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2.3.1 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

แนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปสู่เอกสารนี้กำรปฏิบัติของสงัด อุทรานันท์ (2527:262- 269) ซึ่งมีงานหลักอยู่ 3 ลักษณะ คือ ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การบริหารและบริการหลักสูตร การบริการหลักสูตรภายในโรงเรียน

2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง หลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนิเทศและ การติดตามผลการใช้หลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จากประชากรทั้งสิ้น จำนวน 54 คน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 24 คน ครูผู้สอนจำนวน 30 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีตัวอย่างง่ายโดยใช้การจับฉลาก ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 50 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 21 คน ครูผู้สอนจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 92 ของประชากร ผู้วิจัยได้ศึกษาจากสถานศึกษา 8 แห่ง ได้แก่

- 1.1 วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ
- 1.2 วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา
- 1.3 วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์
- 1.4 วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
- 1.5 วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี
- 1.6 วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์
- 1.7 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
- 1.8 วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพตามตำแหน่ง

2.1.1 ผู้บริหาร

2.1.2 ครูผู้สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนต่อ
ปัญหาการบริหารหลักสูตร ในงานต่าง ๆ

2.2.1 งานการบริหารและบริการหลักสูตร

2.2.2 งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.2.3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรแตกต่างกัน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. การศึกษาปัญหา หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการบริหารหลักสูตร
2. การบริหารหลักสูตรหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมงหมายถึง การปฏิบัติจริงในการบริหารการใช้หลักสูตร ระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับ งานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร
3. วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าคณะวิชาพาณิชยกรรม
5. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. งานบริหารและบริการหลักสูตร หมายถึงงาน 5 ด้านประกอบด้วยด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

7. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร หมายถึงงาน ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

8. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร หมายถึงงาน ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยขอเสนอทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรในรายละเอียดด้านต่าง ๆ ดังนี้ ความหมายของหลักสูตร ความหมายของการบริหาร การนำหลักสูตรไปใช้ บทบาทของบุคลากรในการใช้หลักสูตร ปัญหาในการจัดอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่าง หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ลักษณะหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสารพัดช่าง หลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของหลักสูตร

ความหมายของคำว่า "หลักสูตร" ตามทัศนะของนักการศึกษา โดยเมธี ปิลันธนานนท์ (2531:60) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

หลักสูตรหมายถึงผลรวมของงานการศึกษาที่ได้วางแผนและจัดขึ้นไว้ อย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้น ในระหว่างผู้เรียนกับระบบการสอน เพื่อเป็นการนำไปสู่ การเรียนรู้ เพราะแกนกลางของหลักสูตรนั้น อยู่ที่การเรียนรู้ และการเรียนนั้นจำเป็นต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชาและกระบวนการต่าง ๆ ร่วมกัน

วิจัย วงศ์ใหญ่ อ้างจาก Hilda Taba (1962:10) ให้ความหมายของหลักสูตรว่าหลักสูตรหมายถึง แนวทางในการเตรียมการศึกษาเพื่อที่จะให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่สามารถสร้างสรรค์ผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมนั้น

ส่วนภิญโญ สาร (2525:279) ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่า หลักสูตรคือ

เอกสารนี้คือโครงการการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเตรียมนักเรียน เยาวชน ของชาติให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรหมายถึง แนวทางการเตรียมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยการคำนึงถึงผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ความหมายของการบริหารหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2525:197) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรว่า "การบริหาร หลักสูตรเป็นการบริหารงานทางด้านวิชาการหรือการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเสมือนการ บริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด

สงบ ลักษณะ (2524:39) ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

การบริหารหลักสูตร คือการวางแผนและการจัดการในการใช้ทรัพยากรทุก ด้านที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด ทั้งในด้านบุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้ครูเกิดความสะดวกในการปฏิบัติตามหลักสูตรให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ครบถ้วน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525:159) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรซึ่งถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของโรงเรียนคือ

การบริหารหลักสูตร หมายถึงกระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมมือกันดำเนินการโดยมีเครื่องมือคือหลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของโรงเรียน ในอันที่จะเตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ ทักษะ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดีในการดำเนินและดำรงชีวิตของคนได้อย่างถูกต้อง และเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปว่าการบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการร่วมกันของบุคคลมากกว่า 1 คน เพื่อให้กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ได้ดำเนินไปตามเป้าประสงค์ของหลักสูตรโดยอาศัยปัจจัยการบริหารทุกชนิดที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สวัสดี สุวรรณอักษร (2527:24-37) กล่าวถึงปัจจัยที่จะมาเสริมงานบริหารหลักสูตรว่า

ในการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาที่ตนรับผิดชอบก่อนที่จะดำเนินงานทางวิชาการด้านอื่น ๆ ต่อไป นั่นคือจะต้องศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะหรือสภาพของพื้นที่บริเวณที่ตั้งของสถานศึกษา อาคารสถานที่ บุคลากรทุกประเภทที่มีอยู่ วัสดุครุภัณฑ์และอุปกรณ์ เพราะข้อมูลที่ได้จากการสำรวจองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่สำคัญดังกล่าวนี้จะช่วยให้ผู้บริหารเกิดแนวความคิดว่าจะวางแผน หรือพัฒนาสถานศึกษาของตนอย่างไร หรือให้เป็นไปในทิศทางใดเพื่อให้การใช้หลักสูตรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ หรือสอดคล้องกับเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตร รวมทั้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ที่สามารถเปิดสอนในสถานศึกษาของตนเอง

งานบริหารหลักสูตรเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง โรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการดำเนินงานบริหารงานเพื่อเอื้ออำนวยให้การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งกาญจนา คุณารักษ์ (2527:25) ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่ควรพิจารณาเพื่อให้การใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าได้แก่ การจัดห้องเรียน การบริการเพื่อการเรียนการสอน การเปิดวิชาเลือก การจัดกิจกรรม ต่าง ๆ การประเมินผล การจัดบุคลากร และการเงิน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2526:154) ได้ให้ข้อพิจารณาในการกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติเพื่อให้โรงเรียนสามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การจัดห้องเรียน
2. การบริการเพื่อการเรียนการสอน
3. การจัดวิชาเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ออกไป และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ
5. การประเมินผล
6. การจัดบุคลากร
7. การเงิน

สุนทร พานิชกุล (2530:37-45) กล่าวถึงภารกิจของผู้บริหารในการบริหาร
หลักสูตรให้บรรลุตามหลักการและจุดหมายว่า

หลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นหัวใจของการศึกษาการพัฒนา
หลักสูตรเพียงอย่างเดียวไม่ช่วยให้การศึกษามีคุณภาพ จะต้องปรับปรุง
องค์ประกอบอื่น ๆ ไปพร้อมๆกัน ได้แก่ ปรับปรุงการทำงานของหัวหน้า
คณะวิชา ปรับปรุงห้องปฏิบัติการอาคารสถานที่ให้เหมาะสมและควร
แสวงหาความร่วมมือจากท้องถิ่นเพื่อพัฒนางานอาชีพให้เจริญก้าวหน้า
ผู้บริหารควรมีภารกิจเพื่อเสริมงานหลักสูตร ดังนี้

1. หน้าที่ทั่วไป ผู้บริหารต้องศึกษาสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ
เกี่ยวกับอาชีพที่มีอยู่แล้ว ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่น อาชีพที่ท้องถิ่นต้องการแนวโน้ม
ในการประกอบอาชีพของท้องถิ่นและสำรวจอาชีพในท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
และเพื่อการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ประสานงานกับหน่วยงานสถานประกอบการใน
การฝึกงาน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรมนุษย์และวัสดุในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษา
วิชาชีพ และหาทางสนองความต้องการของท้องถิ่น ด้วยการส่งเสริมอาชีพที่มีอยู่แล้ว และริ
เริ่มให้มีอาชีพเพิ่มขึ้นเป็นผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับงานอาชีพ

2. หน้าที่ภายในสถานศึกษา มีหน้าที่บริหารงานภายในสถานศึกษาทั้งด้าน
นักเรียน ครูอาจารย์ อาคารสถานที่ วัสดุฝึกและอุปกรณ์เครื่องใช้ งบประมาณ การนิเทศภายใน
สถานศึกษาเพื่อช่วยเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

3. หน้าที่ด้านการเรียนการสอนเช่นการจัดครูเข้าสอน การจัดทำแผนการ

เรียนการจัดตารางสอน ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการใช้อุปกรณ์ช่วยสอน ส่งเสริมวิธีสอนแบบต่าง ๆ

5. การแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
6. การใช้สื่อการเรียนการสอน
7. การสอนวิชาชีพให้ผู้เรียนเกิดทักษะ
8. การส่งเสริมวิชาชีพครบวงจร
9. การจัดห้องปฏิบัติงาน

สังกัด อุทรนันท์ (2527:262 - 269) กล่าวถึงการใช้หลักสูตรมีงานอยู่ 3

ลักษณะ คือ

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเตรียมบุคลากรการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การบริหารและบริการหลักสูตร การบริการหลักสูตรภายในโรงเรียน
2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกอบด้วยการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การนิเทศ และการติดตามผลการใช้หลักสูตร การจัดตั้งศูนย์วิชาการ เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการใช้หลักสูตร

แม้ว่างานบริหารหลักสูตรจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรงก็ตาม แต่ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอนโดยตรง ผู้บริหารจำเป็นต้องจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ และจัดหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้การบริหารหลักสูตรมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้มากที่สุด ในการวิจัย ครั้งนี้ จะขอเสนอขอบเขตของการบริหารหลักสูตรดังนี้

1 งานบริหารและบริการหลักสูตร

1.1 ด้านบุคลากร

1.2 ด้านการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร

1.3 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร
- 1.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

- 2 งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 - 2.1 ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
- 3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร
 - 3.1 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้

สุนต์ ธรรมบำรุง อ้างจาก Beauchamp (1975 : 164) ซึ่งกล่าวถึง การนำหลักสูตรไปใช้ว่า

หมายถึงการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ โดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญคือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดสภาพแวดล้อมให้ครูได้มีการพัฒนาการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้เป็นแนวทางที่จะนำตัวหลักสูตรซึ่งเปรียบเสมือนภาคทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ ในการปฏิบัติจะให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพนั้น บุคคลที่สำคัญยิ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนจะต้องศึกษา เข้าใจในตัวหลักสูตรอย่างถ่องแท้ ต้องรู้จักวิธีการขยายหลักสูตรมาสู่ชั้นเรียน

จากเอกสารการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2526:48) ได้กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ว่า

โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติงานด้านหลักสูตรที่เป็นความหวังของทุกฝ่าย ในการพัฒนาเด็กให้มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้เป็นหน้าที่ ของโรงเรียนโดยตรง หลักสูตรโดยทั่วไปมักจะวางหลักเกณฑ์อย่างกว้าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนสามารถกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยและการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น และจะเหมาะสมตามข้อจำกัด และความต้องการของโรงเรียน

บทบาทของบุคลากรในการใช้หลักสูตร

กรมอาชีวศึกษา (2527:1-2) กำหนดภารกิจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรว่า

ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาและครู ต้องร่วมกันบริหารการใช้หลักสูตร โดยศึกษาหลักสูตร กำหนดการปฏิบัติงาน กระบวนการปฏิบัติงาน กิจกรรมการสอน และกำหนดแผนงานส่งเสริมการเรียนการสอน

สัจด์ อุทรานนท์ (2527:273-275) ได้กำหนดหน้าที่ของบุคลากรในการใช้หลักสูตรในลักษณะดังนี้คือ

1. นักวิชาการ ซึ่งได้แก่ศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการที่ทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตร มีบทบาทในการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ดังนี้

1.1 ช่วยพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และดำเนินการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

1.2 ทำการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ในหน่วยงานที่ใช้หลักสูตร

1.3 ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการใช้หลักสูตร โดยการให้บริการวัสดุหลักสูตรและให้กำลังใจแก่ผู้นำหลักสูตรไปใช้

2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร ดังนี้

2.1 ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่อย่างชัดเจน

2.2 ให้บริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่

ครู

2.3 ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน

อย่างสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะกิจเท่านั้น เมื่อผู้รู้เห็นว่าเป็นประโยชน์สมควรแก่การคัดลอกหรือจัดพิมพ์ หรือจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ให้กำลังใจและบำรุงขวัญผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ครูคนอื่น ๆ

3. หัวหน้าหมวดวิชาหรือหัวหน้าสายวิชา ควรจะดำเนินการส่งเสริมการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน

3.2 ช่วยวางแผนและจัดทำแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบ

3.3 จัดหาวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนและให้บริการแก่ครูคนอื่นที่อยู่ภายในสายเดียวกัน

3.4 ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

3.5 ทำการประสานงานการใช้หลักสูตรกับหมวดวิชาอื่น หรือสายวิชาอื่น เพื่อให้การใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ครูผู้สอน ครูผู้สอนในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพได้ดังนี้

4.1 ทำการศึกษาหลักสูตรเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน

4.2 ทำการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4.3 ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่

4.4 พยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสม หรือวิธีการที่มี

ประสิทธิภาพ สำหรับ การใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้

5. บุคลากรอื่น บุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียนซึ่งได้แก่บรรณารักษ์ นักเทคโนโลยีทางการศึกษา นักวัดผล นักแนะแนว ฯลฯ ต่างก็มีบทบาทใน การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร โดยการกระทำในสิ่งต่อไปนี้

5.1 ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มที่

5.2 ให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างเต็มที่

การที่จะอำนวยความสะดวกให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีปัญหาน้อยที่สุดนั้น ประการที่สำคัญที่สุดจะขึ้นอยู่กับกรปฏิบัติหน้าที่ของ บุคคลแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากมีการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์แล้ว ก็จะช่วยให้การนำหลักสูตรไปใช้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้เป็นอย่างดี

วิชัย ราษฎรศิริ (2522:10-12) ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ซึ่งมีส่วนที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. หลักการและจุดมุ่งหมาย

1.1 หลักการของหลักสูตร หมายถึง แนวความคิดที่แสดงเจตจำนงหรือเป้าหมายทั่วไปของหลักสูตร

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ วัตถุประสงค์ที่มุ่งถึงลักษณะเฉพาะที่กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาว่า ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์อะไรบ้างจึงจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนและสังคม

2. เนื้อหาวิชาและเวลาเรียน

2.1 เนื้อหาวิชาหรือประมวลประสบการณ์ จัดได้ว่าเป็นสื่อหรือเครื่องนำ ทางไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2 เวลาเรียน เป็นการกำหนดว่าหลักสูตรนั้น ๆ จะต้องใช้ระยะเวลาเรียนนานเท่าใด

3. การนำหลักสูตรไปใช้

3.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โดยเริ่มตั้งแต่การตีความหมายทำความเข้าใจในหลักการ จุดมุ่งหมาย การกำหนดรายละเอียด จัดทำและจัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน

3.2 การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ หมายถึง การบริการที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกให้การใช้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ การเตรียมบุคลากร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ วัสดุฝึก และเครื่องมือการบริการห้องสมุด

3.3 การสอนของครู เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ครูเป็นตัวจักรที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะดีได้ต้องอาศัยการสอนที่ดีประกอบกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การประเมินผล

4.1 การประเมินผลการเรียน เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและการเลื่อนชั้น

4.2 การประเมินผลหลักสูตรเพื่อการแก้ไขปรับปรุง ซึ่งจะต้องประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งหมดของหลักสูตร

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการนำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรไปใช้ดังนี้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของหลักสูตรเพื่อจะได้แนะนำช่วยเหลือครูให้ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม
2. จัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรให้พร้อมและพอเพียงสำหรับครูและนักเรียน
3. จัดการประชุมอบรมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของหลักสูตรและแนวทางปฏิบัติที่หลักสูตรกำหนด
4. จัดทำแผนการเรียนการสอน ตารางสอน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปตามแนวทางที่กำหนด และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. จัดครูเข้าสอนประจำชั้น หรือประจำวิชาตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และจัดให้มีฝ่ายรับผิดชอบงานบริหารหลักสูตร เช่น ครูโสตทัศนศึกษา ครูบรรณารักษ์ เป็นต้น
6. จัดเตรียมอาคารสถานที่เพื่อประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนตามหลักสูตร
7. ดูแลนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือครูที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามหลักสูตร
8. จัดให้มีการเสริมความรู้แก่ครูด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งครูไปสังเกตการสอนโรงเรียนอื่น ๆ จัดหาเอกสารวิชาการสำหรับให้ครู ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฯลฯ
9. ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบ เพื่อจะได้ช่วยเหลือสนับสนุนให้เกิดผลดีต่อการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้า

10. จัดหาวัสดุและอำนวยความสะดวกแก่ครูในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

สอน

11. สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครู เช่น ให้เกียรติครู มอบหมายงานให้รับผิดชอบตามความสามารถและให้เกิดความเป็นธรรม พิจารณาความดีความชอบจากผลงานอย่างยุติธรรม

12. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมหลักสูตรที่เหมาะสม

วิชัช วงษ์ใหญ่ (2523:194-195)กล่าวถึงการบริหารและการบริการหลักสูตรว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้มีอยู่ 3 กลุ่มที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุมุ่งหมายที่กำหนดได้ คือ

1. ครูใหญ่
2. ครูประจำชั้น
3. ชุมชนหรือผู้ปกครอง

ครูใหญ่เป็นผู้ที่มีบทบาทมากเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร จะต้องทำการศึกษาหลักสูตรให้ชัดเจน เพื่อที่จะจัดวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมวางแผนการใช้หลักสูตรใหม่
2. การเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน

6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรกับผู้ปกครองและคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียน ชุมชน เกี่ยวกับ จุดหมาย หลักการ โครงสร้างการจัดประสบการณ์การเรียน

7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในการจัดอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษา (2528:9-10) ได้รวบรวมปัญหาในการจัดการอาชีวศึกษาไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเจริญอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี โดยเฉพาะในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของเอกชน ทำให้การผลิตกำลังบางส่วนไม่สอดคล้องกับความต้องการบางสาขาวิชา และขาดแคลนบางสาขาวิชา เนื่องจากการปรับตัวในระบบการศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนและต้องใช้เวลา

2. มีหลายหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ จัดอาชีวศึกษาแต่ขาดระบบงานที่จะดำเนินการประสานสัมพันธ์ ให้การจัดอาชีวศึกษาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนยังไม่เอื้ออำนวยต่อการปลูกฝังทัศนคติและทักษะในการประกอบอาชีพอิสระ

4. การปรับปรุงคุณภาพยังไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ เนื่องจากความจำกัดของงบประมาณ ซึ่งนำมาใช้ดำเนินงานปกติและเสริมในส่วนที่มีการ ขยายปริมาณการรับนักเรียนนักศึกษา

5. ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณสำหรับกาวิจัย วิจัยและประเมินผลด้านอาชีวศึกษาที่เป็นระบบและต่อเนื่อง

6. ไม่มีหน่วยงานใดที่สามารถคาดคะเน หรือให้ข้อมูลอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความต้องการกำลังคนอาชีวศึกษา ในแต่ละสาขางาน

7. ขาดระบบการกำหนดมาตรฐาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานสำหรับบุคคลที่จะทำงาน โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่เป็นอันตราย หรือที่ต้องการความมั่นคงแข็งแรงเพื่อความปลอดภัย

8. อัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จระดับประโยควิชาชีพ(ปวช.) ค่อนข้างสูง เนื่องจากค่านิยมของสังคมและโอกาสการมีงานทำเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงกว่า

9. ขาดแคลนครูวิชาชีพระดับปริญญาตรีในหลายสาขาวิชาเนื่องจากขาดแรงจูงใจด้านเงินเดือน สวัสดิการ และอื่น ๆ ในการเข้ารับราชการครูแม้ว่าจะมีการให้ทุนการศึกษาแต่ก็มีผู้ขอใช้ทุนคืน แทนที่จะเข้ารับราชการครู

10. อาจารย์ สถานที่ และวัสดุครุภัณฑ์ในบางสถานศึกษา ยังไม่ได้มาตรฐานไปใช้

เท่าเทียมกัน เนื่องจากความจำกัดของงบประมาณ

11. ความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อการฝึกงานของนักเรียน/นักศึกษา การฝึกอบรมครู และการใช้วิทยากรจากสถานประกอบการในพื้นที่ทำได้อย่างจำกัด เนื่องจากในบางจังหวัดไม่มีสถานประกอบการ ที่มีลักษณะงานสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนสอนในสถานศึกษา

12. การรับงานการค้าเพื่อให้นักเรียน/นักศึกษา ได้ปฏิบัติงานจริงทำได้ ในขอบเขตจำกัด เนื่องจากความไม่คล่องตัวในการดำเนินงาน ตามระเบียบปฏิบัติ

13. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในการถ่ายทอดเทคนิค การจัดการกำหนดมาตรฐานงานและการประเมินราคา

14. การให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนทั้งในชนบทและเมือง โดยดำเนินการเอง และให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานอื่นในท้องถิ่น ทำให้สถานศึกษาต้องรับภาระมากในด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งมักต้องเจียดจ่ายจากเงินงบประมาณปกติ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นสถานศึกษาจำเป็นต้องแก้ปัญหา ภารกิจในการแก้ปัญหานั้น เป็นภารกิจที่สำคัญของบุคคลที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ และถือได้ว่าการแก้ปัญหา คือกระบวนการที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์หลักการและวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ

วิทยาลัยสารพัดช่าง

วิทยาลัยสารพัดช่าง หน่วยงานพิเศษ (2536:140) มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งมีการจัดทำในและนอกสถานศึกษาเพื่อบริการวิชาชีพแก่ชุมชน แบ่งออกเป็น

1. หลักสูตรประกาศนียบัตร (ปชม.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาวิชาชีพ 1 ปี หรือ 1,350 ชั่วโมง เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรช่างฝีมือ(ปชม.) ตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน ผู้ที่จบการศึกษาระดับนี้ จะสามารถไปทำงานได้ในระดับช่างฝีมือ

2. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น รับสมัครประชาชนทั่วไปที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาเป็นอันดับต้นๆ เข้าศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นซึ่งมีระยะเวลาแตกต่างกันตามเนื้อหาวิชา เช่น หลักสูตร 30, 45, 75, 100, 120 และ 225 ชั่วโมง ในสาขาวิชาต่าง ๆ เมื่อผ่านการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้เพื่อการค้าหรือการบริการอื่น ๆ ได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาแล้วจะได้รับใบสำคัญรับรองความรู้สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ในระดับหนึ่ง และหากต้องการเรียนรู้ให้สูงขึ้น ก็สามารถเรียนต่อได้

3. หลักสูตรเสริมวิชาชีพมัธยม เป็นหลักสูตรวิชาชีพที่จัดการเรียนการสอน ให้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษาตามโครงการขยาย โอกาสทางการศึกษา

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเป็นหลักสูตรที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ฝึกวิชาชีพให้นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป ที่มีความประสงค์จะนำความรู้ความชำนาญจากวิชาชีพที่ตนเอง เรียน เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ปรับปรุงงาน เพิ่มความรู้พิเศษ และสามารถนำความรู้ ที่ได้ รับประทานในชีวิตประจำวันได้ การฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้จะมีทั้งภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ วิชา ชีพนั้น ๆ และจะเน้นหนักในทางภาคปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อผู้เรียนจะได้สัมผัสกับงานจริง ๆ แล้ว สามารถปฏิบัติได้เมื่อจบหลักสูตร จุดเด่นของหลักสูตรนี้ก็คือ การครอบคลุมเนื้อหาซึ่ง เพียงพอที่จะให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ตามความสนใจ ความถนัด และความ สามารถของตนเองได้

ลักษณะของหลักสูตร

ลักษณะของหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัย สารพัดช่างมีดังต่อไปนี้ (กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา. 2527:5)

1. เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและยืดหยุ่น เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น สถานศึกษาสามารถเป็นผู้กำหนดหลักสูตรขึ้นเองนอกเหนือจากวิชาที่กระทรวง ศึกษาธิการอนุมัติไปแล้ว

2. หลักสูตรทุกหลักสูตรจะเป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง เมื่อผู้เรียนเรียนจบไป แล้วสามารถนำไปใช้ได้ทันที

3. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจะแบ่งเป็น 5 หมวดวิชา คือหมวดวิชา อุตสาหกรรม หมวดวิชาคหกรรม หมวดวิชาพาณิชยกรรม หมวดวิชาศิลปหัตถกรรม และ

หมวดวิชาเกษตรกรรม ซึ่งแต่ละหมวดวิชาจะมีสาขาวิชาย่อย ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันอยู่ด้วยกัน การค้า ไม่ว่าจะค้ากัน ซึ่งจำนวนสาขาวิชาย่อยที่เปิดสอนให้นักศึกษานั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาไปใช้

4. ระยะเวลาเรียนของแต่ละสาขาวิชา ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชานั้น
5. การแบ่งเวลาเรียนถือตามเนื้อหาวิชาหรือลักษณะของวิชาในหลักสูตร
6. การโอนหน่วยกิต 1 หน่วยกิต หมายถึง เวลาเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง และหน่วยกิตที่ได้สามารถโอนไปสมทบกับหน่วยกิตในระบบโรงเรียนได้

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสารพัดช่าง

หลักสูตรสารพัดช่างมีจุดมุ่งหมายในการให้การศึกษาครั้งนี้ กองการศึกษาอาชีวศึกษา (2536:5)

1. เพื่อให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ในอาชีพได้มีความรู้ด้านอาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจของตน
2. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มีความรู้ ความสามารถ ในอาชีพนั้น ๆ ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้แก่ตนเองและครอบครัว
3. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วแต่ประสงค์จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นตาม ความถนัดและมีรายได้สูงตามความประสงค์ของตน
4. เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาที่จะต้องเรียนวิชาชีพ สามารถเข้าเรียนตามหลักสูตรนี้ได้ และเมื่อจบหลักสูตร ก็สามารถโอนหน่วยกิตไปสมทบกับหน่วยกิตของระบบโรงเรียนที่ตน เองศึกษาอยู่ได้
5. เพื่อให้รู้จักตนเองรู้จักสังคม และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลในการประกอบอาชีพ เพื่อสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิทยาลัยสารพัดช่างสังกัดกองการศึกษาอาชีวศึกษา ได้เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง (ระยะเวลาเรียนประมาณสามเดือนครึ่ง) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นหลักสูตร ที่ใช้เวลาเรียนวันละ 3 ชั่วโมง จำนวน 75 วันเรียน รวมทั้งสิ้น 225 ชั่วโมง เมื่อผู้เรียน จบหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรทางด้านวิชาชีพนั้น ๆ เป็นหลักฐานการศึกษา

หลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การแบ่งเวลาเรียน ระยะเวลาเรียนหรือฝึกอบรมตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเป็นการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม ให้เป็นไปตามเนื้อหาวิชาของหลักสูตรนั้น ๆ การแบ่งเวลาเรียนให้ถือตามลักษณะเนื้อหาวิชา

หารายวิชาในหลักสูตร

2. จำนวนเวลาเรียน ผู้เข้าเรียนจะต้องมีเวลาเรียนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรจนจบหลักสูตร จึงจะมีสิทธิโอนหน่วยกิตและรับใบสำคัญจากสถานศึกษาได้

3. หน่วยกิต วิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรนี้ เป็นวิชาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ รวมกันอยู่การกำหนดหน่วยกิตจึงถือหลักเกณฑ์ตามที่แสดงไว้ในเรื่องเกณฑ์การคิดค่าหน่วยกิต

4. การโอนหน่วยกิต ผู้เข้าเรียนที่มีความประสงค์จะขอโอนหน่วยกิตเพื่อเข้าสมทบกับหน่วยกิตในระบบโรงเรียน จะกระทำได้เมื่อได้รับการอนุญาตจากสถานศึกษาที่จะรับโอนยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร

5. การประเมินผลการเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น พ.ศ. 2522

6. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษามีอำนาจในการสั่งยกเลิกเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาของรายวิชาต่างๆ ตามความเหมาะสมของสภาพความต้องการของท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร ดังนี้
จกกลณี อรุณไพโรจน์ (2527 :7-๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาในการใช้หลักสูตรที่ทั้งผู้บริหารและครูเห็นว่ามีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรม ในการนิเทศการสอนของครูความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียนความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนทันเวลา และความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับบริการโรงงานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้บริหารกับครุมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านต่างๆ มากน้อยตามลำดับ ดังนี้คือด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนด้านแนะแนว ด้านการวัดและประเมินผลด้านความเข้าใจหลักสูตร ด้านเอกสารหลักสูตร และด้านตัวครู

นฤมล เกตุปมา (2526:64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนรู้อะหว่างฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรเตรียมเข้าทำงานในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า “ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนรู้อาก สิ่งทีก่อให้เกิดปัญหาการเรียนรู้อากที่สุดคือ เครื่องมือและอุปกรณ์ รองลงมาได้แก่ ครูผู้ให้การฝึกสอน สภาพห้องฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรมตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาการเรียนรู้อะหว่างการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับอายุของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและสาขาวิชาที่ฝึกอบรม กล่าวคือ ผู้มีอายุในช่วง 16-19 ปี จะมีปัญหาการเรียนรู้อากกว่าผู้มีอายุในช่วง 20-25 ปี”

นงเยาว์ ฤทธิเรืองเดช (2533:155-157) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไประดับปริญญาตรีพุทธศักราช 2528 ของวิทยาลัยครูเมื่อปี พ.ศ. 2533 ผลการวิจัยพบว่า “ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ การขาดเอกสาร ตำรา และเอกสารประกอบการสอน การขาดอาจารย์ที่มีวุฒิตรงกับสาขาวิชา ช่วงเวลาการฝึกปฏิบัติของนักเรียนน้อยเกินไป และอาจารย์ผู้สอนขาดความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน”

นุชิต ศรีอาจ (2529:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรวิชาพุทธศาสนาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการเตรียมบุคลากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพุทธศาสนาได้รับการอบรมไม่ครบทุกคน ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้หรือการจัดอบรม

2. ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน ได้แก่ ขาดครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะในการสอนวิชาพุทธศาสนา และครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางพระพุทธศาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หรือห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรในโรงเรียน ได้แก่ เอกสารประกอบหลักสูตรยังไม่เพียงพอ งบประมาณในการดำเนินการด้านสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอน และอุปกรณ์การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

4. ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ ขาดบุคลากรในการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

5. ปัญหาด้านการวางแผนการสอน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาพุทธศาสนาของครูผู้สอนยังน้อย และเวลาในการเตรียมการสอนไม่เพียงพอ

6. ปัญหาด้านเทคนิคและวิธีสอน ได้แก่ ขาดอุปกรณ์การสอน

7. ปัญหาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ ความพร้อมของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมมีน้อย นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นน้อย และงบประมาณไม่เพียงพอ

8. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล ได้แก่ ครูผู้สอนยังไม่สามารถวัดผลให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการวัดผล ของครูผู้สอนยังไม่เพียงพอ

วานิช บุญอยู่ (2529 : บทความย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ผู้สอน และนักเรียน มีดังต่อไปนี้

1.1 โรงเรียนไม่สามารถจัดบริการหางานให้นักเรียนทำ ในวันหยุด

1.2 โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนพานักเรียนไปศึกษาดูงาน

ภาคปฏิบัติในสถานฝึกอาชีพ แหล่งวิทยากร หรือสถานประกอบอาชีพ อีกระยะนอกโรงเรียน

1.3 โรงเรียนไม่สามารถเชิญวิทยากรในท้องถิ่น มาบรรยายความรู้

วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแก่นักเรียนได้

1.4 สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระไม่ได้ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
 ศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการนำไปใช้

ความร่วมมือด้วยดีกับทางโรงเรียนในการรับนักเรียนเข้าฝึกงาน และ สถานที่ดังกล่าวตั้งอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนไม่สะดวกในการเดินทางไป และกลับขณะไปศึกษาและฝึกอาชีพ

1.5 โรงเรียนไม่มีเงินค่าใช้จ่าย ในการพานักเรียนไปฝึกงาน อาชีพ นอกโรงเรียน

1.6 นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ด้านอาชีพ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิต ประจำวันได้นักเรียนขาดความเข้าใจวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ และขาด ความคิดริเริ่มในการทำงานอาชีพของนักเรียนเอง

1.7 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความสนใจ และ ความต้องการของนักเรียน

1.8 นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาพื้นฐานวิชา อาชีพ

1.9 โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้าและ ฝึกงานทดลองด้วยตนเอง

วุฒิ จุลพรหม (2521:๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการในโรงเรียน มัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ปฏิบัติงานวิชาการน้อยทุกด้าน งานที่มีการปฏิบัติน้อยกว่าด้าน อื่น ๆ เป็นอันดับแรกได้แก่การนิเทศการศึกษา รองลงมาได้แก่การใช้ทรัพยากรและแหล่งวิชา ในท้องถิ่น ตารางสอน และวิธีการสอน ปัญหาสำคัญในการบริหารงานและปฏิบัติงาน วิชาการของโรงเรียนมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญ ต่องานวิชาการไม่มากเท่าที่ควร ผู้บริหารงานวิชาการยังขาดความรู้ ความสามารถในการ นิเทศและการวางแผน ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ห้องเรียน และบุคลากร

เรวัตร์ อาจฤทธิรงค์ (2529 : บทความย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความ คิด เห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท .) ผลการวิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านการจัดอาจารย์เข้าสอน พิจารณาถึงวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และความสามารถเฉพาะตัวเป็นหลัก
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ผู้บริหารและอาจารย์ร่วมกัน จัดแผนการเรียนการสอน รวมทั้งจัดทำและตรวจบันทึกการสอนเป็นประจำ
3. ด้านการฝึกงานในสถานประกอบการ สถานศึกษายังให้คำแนะนำช่วยเหลือ และนิเทศการฝึกงานน้อย
4. ด้านสภาพของห้องปฏิบัติการ มีการใช้ห้องปฏิบัติสอนทฤษฎีด้วย อุปกรณ์และเครื่องมือภายในห้องปฏิบัติมีจำกัด
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ควรมุ่งที่จุดประสงค์ของการเรียนเป็นหลัก และการกำหนดสัดส่วนคะแนนที่แน่นอน
6. ปัญหาที่ควรแก้ไขโดยด่วน ได้แก่
 - 6.1 ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน
 - 6.2 ด้านระบบการเบิกจ่ายวัสดุฝึก และอุปกรณ์ต่าง ๆ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2534 : 102-109) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร และไม่ได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อรับการชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตร
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ มีความรู้ความเข้าใจในตัวหลักสูตรโดยส่วนรวมในระดับปานกลาง
3. ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ หรือจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 ต้องการให้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 โดยเฉพาะในด้านกำหนดเปิดปิดภาคเรียน การจัดการเรียนการสอน การปรับรายละเอียดในบางวิชาเกี่ยวกับจุดประสงค์ การเรียน และหัวข้อการเรียน เอกสารและตำรา คู่มือการเรียนการสอน กำหนดเวลาเรียน หลักเกณฑ์การฝึกงานในสถานประกอบการของนักเรียน และข้อสอบมาตรฐานรายวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2532:104-106) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรมของวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีปัญหาในด้านเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีปัญหาในด้านการสอนอยู่ในระดับมาก
3. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีปัญหาในด้านสถานที่เรียน และอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับมาก

ครรรชิต กษมาภรณ์ (2524:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี โดยศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียน 147 คน ครูผู้สอน 373 คน รวม 520 คน ผลการวิจัยพบว่า

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตรประมวลการสอนและโครงการสอน การปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผล การประเมินผลการเรียนการสอนปรากฏว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรีมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในด้านการติดตามและการนิเทศการสอนของครู มีการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนปัญหาในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ที่พบมากคือ โรงเรียนขาดเอกสารตำราที่จะให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าขาดงบประมาณในการจัดทำอุปกรณ์การสอนและหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอสำหรับให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า

วรางคณา บันลายนาค (2526:60-68) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครู ในด้าน เอกสารนี้หลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนการนิเทศการศึกษาและการวัดผลประเมินผล ผลการ การดำเนินการค้า ไม่ว่าจะกรณี วิชาวิจัยพบว่า อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกันและปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำมีทัศนคติต่อการบริหารงานด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์สูง

พรทิพย์ ธีรวรางกุล (2528:บพคัตย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง สถานภาพทางไสตทัศนูปกรณ์ของสถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครโดยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ไสตทัศนศึกษา ครู- อาจารย์ และนักเรียนนักศึกษา ทุกสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 289 คน ผลการวิจัยพบว่า

สถาบันการศึกษาส่วนมากขาดแคลนอุปกรณ์ และไม่มีศูนย์ไสตทัศนศึกษาเป็นสัดส่วนของตนเองส่วนมากจะจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานอื่น การใช้และการ จัดหาไสตทัศนูปกรณ์เพื่อประกอบการสอนของครูอาจารย์โดยเฉลี่ยแล้วน้อยมาก เนื่องจากขาดความรู้ในการใช้และการผลิตชิ้นใช้เอง นอกจากนั้นครู-อาจารย์ ยังมีชั่วโมงสอนมากเกินไปไม่มีเวลาเตรียมและจัดหามาใช้ นักเรียน นักศึกษา มีความต้องการให้มีการใช้ไสตทัศนูปกรณ์ในการเรียนรู้ มากกว่าไม่ใช้ไสตทัศนูปกรณ์ และผู้บริหารส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีและสนับสนุนงานไสตทัศนศึกษา

ปฐม ทศพล (2530:บพคัตย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

อาจารย์โดยส่วนรวมมีปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนมากที่สุดตามจำนวนงานวิชาการทุก ๆ ด้าน และได้เสนอแนะไว้ว่า กรมอาชีวศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยควรดำเนินงานด้านนี้ให้มากขึ้นโดยการจัดหาเครื่องจักร เครื่องมือที่ทันสมัย วัสดุฝึกงาน จำนวนครู-อาจารย์ให้เพียงพอ เพื่อช่วยให้การ ปฏิบัติงานของ ครู - อาจารย์และนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนความเห็นของนักศึกษาโดยส่วน

รวมมีปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลมากที่สุด ได้เสนอแนะว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงวิธีการและเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผล แต่ละครั้ง กรมอาชีวศึกษา และผู้บริหารระดับสูง ควรได้มีการศึกษา ข้อมูลโดยละเอียด ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเพื่อให้ ครู-อาจารย์ มีความเข้าใจถึงวิธีการที่ถูกต้อง อันจะเป็นแนวทางช่วยลดปัญหา ด้านการวัดผลและประเมินผล สำหรับนักเรียนนักศึกษาได้ และจากการศึกษาทัศนะของความต้องการ พบว่าอาจารย์และนักศึกษา โดย ส่วนรวมมีความต้องการด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนมากกว่า ด้านอื่น และได้เสนอแนะว่าผู้บริหารระดับสูงและผู้เกี่ยวข้องควรริบ ดำเนินงานในด้านนี้ เพราะจักรกลสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษามีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั่นเอง....

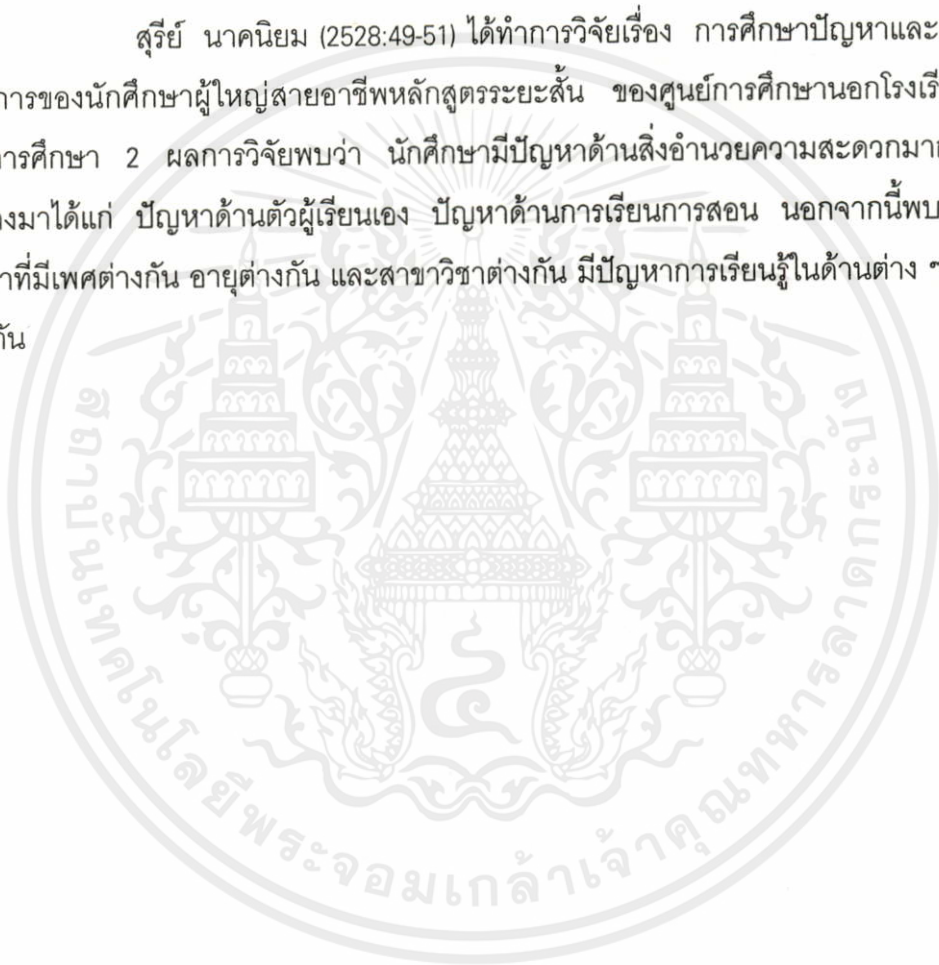
ศิริวรรณ ตีไพบูลย์ (2522:124-128) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 2 โดย ศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้น ป. 1 ผลการวิจัยพบว่า

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับครูสื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและประเมินผล มากกว่าผู้บริหารโรงเรียน ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ค่อนข้างมาก แต่ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความมั่นใจในรายละเอียดต่าง ๆ น้อย อันเนื่องมาจากไม่ได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากผู้บริหารเท่าที่ควร ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาครูไม่ครบชั้น ครูไม่ชอบสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ความไม่เข้าใจหลักสูตร และครูได้รับการอบรมไม่ทั่วถึง จึงทำให้มีความลำบากในการจัดครูเข้าสอนสื่อการเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบปัญหาอันเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารมาจากความล่าช้า และไม่เพียงพอของสื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบปัญหาความไม่เหมาะสม

ของกิจกรรมการเรียนการสอนกับท้องถิ่น สถานที่เรียน คับแคบ ไม่สะดวกต่อการจัดกิจกรรม แผนการสอนมีมากเกินไป การวัดและประเมินผล ผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก แต่ครูชั้นประถมปีที่ 1 มีความเข้าใจและนำไปใช้ได้น้อย สมควรจะได้รับ การอบรมในเรื่องนี้มากขึ้น

สุรีย์ นาคนิยม (2528:49-51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพหลักสูตรระยะสั้น ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตการศึกษา 2 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัญหาด้านตัวผู้เรียนเอง ปัญหาด้านการเรียนการสอน นอกจากนี้พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน และสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรมวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และคำถามปลายเปิดเพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติม โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน และรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม คือผู้บริหารและครูผู้สอน จากวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 8 แห่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าคณะพาณิชยกรรม รวมผู้บริหารสถานศึกษาละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน
2. ครูผู้สอน ได้แก่ ครูผู้สอน หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะพาณิชยกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

รายละเอียดจำนวนประชากรจำแนกตามวิทยาลัยและสถานภาพ ดังแสดงในตารางที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามวิทยาลัยและสถานภาพ

ลำดับที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวนประชากร		รวม
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
1	ชัยภูมิ	3	4	7
2	นครราชสีมา	3	8	11
3	บุรีรัมย์	3	2	5
4	ศรีสะเกษ	3	3	6
5	อุบลราชธานี	3	3	6
6	กาฬสินธุ์	3	4	7
7	อุดรธานี	3	4	7
8	นครพนม	3	2	5
	รวม	24	30	54

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ร้อยละ 90 ครูผู้สอนร้อยละ 95 โดยวิธีตัวอย่างง่าย ใช้การจับฉลากจากจำนวนประชากรทั้งสิ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารใช้จำนวนร้อยละ 90 คิดเป็นจำนวน จำนวน 21 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนใช้จำนวนร้อยละ 95 คิดเป็นจำนวน 29 คน

เอกสารนี้เป็นรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 50 คน คิดเป็น 92.59% ของประชากรทั้งสิ้น ดังแสดงในตารางที่ 2 เป็นการคำนวณว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาลัยและสถานภาพ

ลำดับที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
1	ชัยภูมิ	2	4	6
2	นครราชสีมา	3	8	11
3	บุรีรัมย์	3	2	5
4	ศรีสะเกษ	3	3	6
5	อุบลราชธานี	3	3	6
6	กาฬสินธุ์	2	4	6
7	อุดรธานี	3	3	6
8	นครพนม	2	2	4
	รวม	21	29	50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้แบบสอบถาม และคำถามปลายเปิดในการรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ จากบทความ ตำรา เอกสาร ผลงานวิจัย และปริญญาานิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3 สร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) จำนวนทั้งสิ้น 43 ข้อ แต่ละข้อแบ่งปัญหาออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับปัญหาเป็นตัวเลข ดังนี้

ค่าระดับปัญหา	ความหมายของปัญหา
5	ปัญหามากที่สุด
4	ปัญหามาก
3	ปัญหาปานกลาง
2	ปัญหาน้อย
1	ไม่มีปัญหา

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะแนวทางในการ แก้ปัญหา ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ปรีกษา ขอความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษา ข้อคำถามให้ชัดเจนและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบภาษา และความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ -สกุล	ตำแหน่ง
1	นายอัมพร ภักดีชาติ	ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ
2	นายสนอง อิ่มเอม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
3	รศ.ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและการพัฒนาสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
4	นายชูเกียรติ เขียนประสิทธิ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์
5	นางดุลยา งามฤทธิ	อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไป Try-out กับผู้บริหาร และครูผู้สอน จากวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง รวมทั้งสิ้น 22 คน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของ Cronbach กำหนดความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.8 ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาด้านการบริหารบุคลากร เท่ากับ 0.86 ด้านการจัดครูเข้าสอน เท่ากับ 0.83 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร เท่ากับ 0.87 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร เท่ากับ 0.89 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เท่ากับ 0.82 ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เท่ากับ 0.89 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร เท่ากับ 0.93 สรุปโดยภาพรวม ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 0.96 ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจึงนำออกเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังกรมอาชีวศึกษาเพื่อขออนุญาตทำหนังสืออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาที่ขอความร่วมมือจากวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 8 แห่ง ในการให้ข้อมูลจากผู้บริหารและครูผู้สอน
2. หลังจากได้รับอนุมัติจากกรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้นัดหมายเก็บรวบรวมข้อมูลโดยโทรศัพท์ติดต่อกับหัวหน้างานวิจัยและพัฒนา ของสถานศึกษา ทั้ง 8 แห่ง เพื่อกำหนดวันเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือนัดหมายกลุ่มตัวอย่าง
3. นำหนังสืออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาพร้อมแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลการวิจัยจากวิทยาลัยสารพัดช่างด้วยตนเองทั้ง 8 แห่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	วันที่ออกเก็บรวบรวมข้อมูล	สถานศึกษาที่เก็บข้อมูล
1	25 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
2	25 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์
3	26 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์
4	26 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา
5	26 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ
6	27 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี
7	27 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
8	28 มีนาคม 2539	วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแต่ละสถานศึกษา ได้เข้าพบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมส่งแบบสอบถามเพื่อให้ตัวอย่างกรอกข้อความ และรอรับแบบสอบถามที่ผ่านการกรอกข้อมูลแล้ว

5. รวบรวมข้อมูลที่เก็บได้จากตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษานำไปประเมินผลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแสดงจำนวน และหาค่าร้อยละแต่ละรายการ โดยนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package For Social Sciences/PC) แล้วนำเสนอเป็นรูปตารางร้อยละพร้อมคำบรรยายประกอบ

2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ระยะเวลาสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรมวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยนำข้อมูล ทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package For

Social Sciences/PC) ซึ่งผู้วิจัย ได้ใช้เกณฑ์ในการ พิจารณาน้ำหนักของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละ ช่วงของความคิดเห็นตามแนวทางของ เบสท์ (Best, 1970:174 - 179) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 - 5.00	ปัญหามากที่สุด
3.51 - 4.50	ปัญหามาก
2.15 - 3.50	ปัญหาปานกลาง
1.51 - 2.50	ปัญหาน้อย
1.00 - 1.50	ไม่มีปัญหา

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัญหา การบริหารหลักสูตรระยะสั้น โดยทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้วย t-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาพาณิชยกรรม และครูผู้สอน ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำเสนอผลการศึกษารูปตารางประกอบ คำบรรยาย เป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อปัญหาการบริหาร หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง วิเคราะห์เป็นรายชื่อ รายด้าน และสรุปรวมทุกงาน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อปัญหาการบริหาร หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง เปรียบเทียบเป็นรายชื่อ รายด้าน และสรุปรวมทุกงาน โดยการทดสอบ t-test

ตอนที่ 4 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา จากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับงานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัยเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังแสดงในตารางที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	13	26.0
	หญิง	37	74.0
อายุ	ไม่เกิน 30 ปี	7	14.0
	31 - 40 ปี	27	54.0
	41 - 50 ปี	12	24
	51 - 60 ปี	4	8
สถานภาพสมรส	โสด	10	20.0
	สมรส	40	80.0
วุฒิการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญา	1	2.0
	ตรี	44	88.0
	ปริญญาตรี	5	10.0
	ปริญญาโท		
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการ	5	10.0
	ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ	8	16.0
	หัวหน้าคณะวิชา	8	16.0
	ครูผู้สอน	29	58.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
หน้าที่พิเศษ	ไม่มี	28	56.0
	มี	22	44.0
ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้บริหารหรือครูผู้สอน	1 - 5 ปี	16	32.0
	6 - 10 ปี	11	22.0
	11 - 15 ปี	15	30.0
	16 ปีขึ้นไป	8	16.0

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามของสถานศึกษาทั้ง

8 แห่ง คือวิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างสารพัดช่างนครพนม รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 50 คน มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74 เป็นเพศชายจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26

อายุ กลุ่มใหญ่ที่สุดมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมามีตั้งแต่อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24 อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8

สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่สมรสแล้ว มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือโสด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88 รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และต่ำกว่าปริญญาตรี

จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตำแหน่ง ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งครูผู้สอนมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือตำแหน่งผู้บริหาร โดยแยกรายละเอียดดังนี้ ตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และตำแหน่งผู้อำนวยการจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10

หน้าที่พิเศษ ส่วนใหญ่ไม่มีหน้าที่พิเศษ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือมีหน้าที่พิเศษ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์เป็นรายข้อ และรายด้าน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

2.1 ปัญหาการบริหารและบริการหลักสูตร เกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 4 - 8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้บริหาร
และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา	3.30	1.06	ปานกลาง	7
2. การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน	3.62	1.01	มาก	2
3. การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน	3.46	1.13	ปานกลาง	4
4. ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม	3.36	1.05	ปานกลาง	6
5. ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่	3.42	1.11	ปานกลาง	5
6. อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา	3.78	1.04	มาก	1
7. ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา	3.48	1.00	ปานกลาง	3
รวม	3.49	0.59	ปานกลาง	

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.49

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านบุคลากร อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา ข้อ 3 การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน ข้อ 4 ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม ข้อ 5 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ และข้อ 7 ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.30, 3.46, 3.36, 3.42 และ 3.48 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 2 การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน และข้อ 6 อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.62 และ 3.78 ตามลำดับ

เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่าปัญหาอันดับ 1 คือ ข้อ 6 อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา อันดับ 2 คือข้อ 2 การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน อันดับ 3 คือข้อ 7 ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา อันดับ 4 คือ ข้อ 3 การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน อันดับ 5 คือข้อ 5 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่

อันดับ 6 คือ ข้อ 4 ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม และอันดับ 7 คือข้อ ข้อ 1 สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.78, 3.62, 3.48, 3.46, 3.42, 3.36 และ 3.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 5

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
8. วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน	3.06	1.13	ปานกลาง	1
9. การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและประสบการณ์	2.80	1.14	ปานกลาง	4
10.การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบ เช้า รอบบ่าย รอบค่ำ	2.84	1.00	ปานกลาง	3
11. การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน	2.86	1.16	ปานกลาง	2
รวม	2.89	0.86	ปานกลาง	

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.89

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อ 8 วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน ข้อ 9 การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและ ประสบการณ์ ข้อ 10 การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ ข้อ 11 การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 3.06, 2.80, 2.84 และ 2.86 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าปัญหาอันดับ 1 คือ ข้อ 8 วิทยาลัยขาด
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 การสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน อันดับ 2 คือ ข้อ 11 การแก้ปัญหา
 เรื่องการ

ขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน อันดับ 3 คือ ข้อ 10 การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ และอันดับ 4 คือข้อ 9 การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและ ประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.06, 2.86, 2.84 และ 2.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 6

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
12. การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด	3.16	0.89	ปานกลาง	4
13. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชา พาณิชยกรรม	3.20	1.01	ปานกลาง	3
14. การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตรและเอกสาร ประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือ เรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ	3.34	0.98	ปานกลาง	2
15. การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้า และ หลายขั้นตอน	3.42	0.93	ปานกลาง	1
รวม	3.28	0.73	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้าน
 "ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น" อีกทั้งห้ามบิดเบือนข้อมูลและต้องแจ้งให้เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 การบริหารและบริการหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.28

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตรอยู่ใน
 ระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อ 12 การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอนเพื่อให้

การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด ข้อ 13. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม ข้อ 14. การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตรและเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ และ ข้อ 15 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย 3.16, 3.20, 3.34 และ 3.42 ตามลำดับ

เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าปัญหาอันดับ 1 คือข้อ 15 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน อันดับ 2 คือข้อ 14. การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตรและเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ อันดับ 3 คือ ข้อ 13. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม และอันดับ 4 คือ ข้อ 12 การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด มีค่าเฉลี่ย 3.42, 3.34, 3.20 และ 3.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 7

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
16. การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา	3.32	1.12	ปานกลาง	5
17. การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา	3.66	1.24	มาก	2
18. การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา	3.38	1.09	ปานกลาง	4
19. การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงานใบความรู้	3.44	1.18	ปานกลาง	3
20. การเสื่อมคุณภาพ และความล้าสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา	3.80	1.07	มาก	1
รวม	3.52	0.99	มาก	

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องจักร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.52

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องจักรอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 17 การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา และข้อ 20 การเสื่อมคุณภาพ และความล้าสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.66 และ 3.80 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 16 การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา ข้อ 18 การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา และ ข้อ 19 การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงานใบความรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.32, 3.38 และ 3.44 ตามลำดับ

เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าปัญหาอันดับ 1 คือ ข้อ 20 การเสื่อมคุณภาพ และความล้าสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา อันดับ 2 คือ ข้อ 17 การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา อันดับ 3 คือข้อ 19 การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงานใบความรู้ อันดับ 4 คือ ข้อ 18 การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา และอันดับ 5 คือ ข้อ 16 การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.80, 3.66, 3.44, 3.38 และ 3.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 8

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
21. การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า	3.58	0.97	มาก	4
22. อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน	3.64	0.99	มาก	2
23. การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน	3.70	0.95	มาก	1
24. ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน	3.40	1.07	ปานกลาง	5

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
25. การจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.62	1.03	มาก	3
รวม	3.59	0.80	มาก	

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 21. การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า ข้อ 22. อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน ข้อ 23. การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และข้อ 25. การจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.58, 3.64, 3.70 และ 3.62 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 24. ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.40

เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าปัญหาอันดับ 1 คือ ข้อ 23. การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน อันดับ 2 คือ ข้อ 22. อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน อันดับ 3 คือ ข้อ 25. การจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันดับ 4 คือ ข้อ 21. การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า และอันดับ 5 คือ ข้อ 24. ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.70, 3.64, 3.62, 3.58 และ 3.40 ตามลำดับ

2.2 ปัญหาการงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ศึกษาเกี่ยวกับปัญหา
งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น นำเสนอตั้ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ตารางที่ 9
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
เกี่ยวกับปัญหางานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
26. ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้อง การของท้องถิ่น	2.94	1.11	ปานกลาง	7
27. ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตร แบบใหม่ ๆ	3.10	1.04	ปานกลาง	5
28. การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	3.38	0.99	ปานกลาง	2
29. การเตรียมการสอนของครูผู้สอน	2.96	1.05	ปานกลาง	6
30. การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิด ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	2.88	0.98	ปานกลาง	8
31. ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	3.44	0.95	ปานกลาง	1
32. ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนัก ศึกษา	2.78	1.02	ปานกลาง	9
33. การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับ ปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.36	1.08	ปานกลาง	3
34. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาด แรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	3.32	1.04	ปานกลาง	4
รวม	3.13	0.72	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหางานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.13

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านหลัก สูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อ 26 ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของท้องถิ่น ข้อ 27. ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบใหม่ๆ ข้อ 28. การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ 29. การเตรียมการสอนของครูผู้สอน ข้อ 30. การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ข้อ 31 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 32 ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา ข้อ 33. การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และ ข้อ 34. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.94, 3.10, 3.38, 2.96, 2.88, 3.44, 2.78, 3.36 และ 3.32 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อยพบว่า ปัญหาอันดับ 1 คือ ข้อ 31 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับ 2 คือ ข้อ 28. การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการเรียนการสอน อันดับ 3 คือ ข้อ 33. การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับ 4 คือ ข้อ 34. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ อันดับ 5 คือ ข้อ 27. ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาแบบใหม่ ๆ อันดับ 6 คือ ข้อ 29. การเตรียมการสอนของครูผู้สอน อันดับ 7 คือ ข้อ 26. ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของท้องถิ่น อันดับ 8 คือ ข้อ 30. การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และอันดับ 9 คือ ข้อ 32 ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.44, 3.38, 3.36, 3.32, 3.10, 2.96, 2.94, 2.88 และ 2.78 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ศึกษาเกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

รายละเอียดของปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
35. การประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.52	1.04	มาก	2
36. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา	3.22	1.06	ปานกลาง	9
37. การอบรม ให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.34	1.12	ปานกลาง	5
38. การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร	3.36	1.01	ปานกลาง	3
39. การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน	3.28	1.01	ปานกลาง	7
40. ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ	3.24	0.98	ปานกลาง	8
41. การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน	3.32	0.94	ปานกลาง	6
42. การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่	3.36	1.05	ปานกลาง	4
43. การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน	3.58	1.23	มาก	1
รวม	3.36	0.86	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นลิขสิทธิ์ของเนื้อหา และต้องแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.36

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 36. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา ข้อ 37. การอบรม ให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ข้อ 38. การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ข้อ 39. การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน ข้อ 40. ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ ข้อ 41. การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน และข้อ 42. การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.22, 3.34, 3.36, 3.28, 3.24, 3.32 และ 3.36 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากมี 2 ข้อ คือ ข้อ 35 การประเมินผลการใช้หลักสูตร และข้อ 43 การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.52 และ 3.58 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อยพบว่า ปัญหาอันดับ 1 คือ ข้อ 43 การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน อันดับ 2 คือ ข้อ 35 การประเมินผลการใช้หลักสูตร อันดับ 3 คือ ข้อ 38. การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร อันดับ 4 คือ ข้อ 42. การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ อันดับ 5 คือ ข้อ 37. การอบรม ให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง อันดับ 6 คือ ข้อ 41. การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน อันดับ 7 คือ ข้อ 39. การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน อันดับ 8 คือ ข้อ 40. ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ และอันดับ 9 คือ ข้อ 36. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.58, 3.52, 3.36, 3.36, 3.34, 3.32, 3.28, 3.24 และ 3.22 ตามลำดับ

2.4 สรุปปัญหาการบริหารและบริการหลักสูตร ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11

สรุปค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
เกี่ยวกับปัญหางานการบริหารและบริการหลักสูตร

งาน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	n = 50		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ด้านบุคลากร	3.49	0.59	ปานกลาง	3
2	ด้านการจัดครูเข้าสอน	2.89	0.86	ปานกลาง	5
3	ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร	3.28	0.73	ปานกลาง	4
4	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร	3.52	0.99	มาก	2
5	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร	3.59	0.80	มาก	1
	รวม	3.35	0.64	ปานกลาง	

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหางาน
การบริหารและบริการหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.35

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหางานการบริหารและบริการหลักสูตรอยู่ใน
ระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน และด้านการบริหาร
และบริการหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.49, 2.89 และ 3.28 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับ
มาก จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
ต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.52 และ 3.59 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อยพบว่า ปัญหาอันดับ 1 คือ ด้าน
สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร อันดับ 2 คือ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่อง
จักร อันดับ 3 คือ ด้านบุคลากร อันดับ 4 คือ ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร และอันดับ 5
คือ ด้านการจัดครูเข้าสอน มีค่าเฉลี่ย 3.59, 3.52, 3.49, 3.28 และ 2.89 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อปัญหา โดยเปรียบเทียบเป็นรายข้อรายด้าน และรายงาน เปรียบเทียบโดยการหาค่า t-test ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานบริหารและบริการหลักสูตร

ในด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร นำเสนอดัง ตารางที่ 13 - 17 ตามลำดับ

ตารางที่ 13

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1	สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา	3.10	1.09	ปานกลาง	3.45	1.02	ปานกลาง	-1.17
2	การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน	3.10	1.00	ปานกลาง	4.00	0.85	มาก	-3.47*
3	การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน	3.10	1.09	ปานกลาง	3.72	1.10	มาก	-2.00*
4	ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม	3.33	1.02	ปานกลาง	3.38	1.08	ปานกลาง	-0.15
5	ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่	3.24	1.18	ปานกลาง	3.55	1.06	มาก	-0.99
6	อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา	3.67	0.97	มาก	3.86	1.09	มาก	-0.65
7	ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา	3.24	1.04	ปานกลาง	3.66	0.94	มาก	-1.48
	รวม	3.25	0.63	ปานกลาง	3.66	0.51	มาก	-2.53*

*p < .05

ตารางที่ 13 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.25 ขณะที่ครูผู้สอน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 1 สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา ข้อ 2 การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน ข้อ 3 การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน ข้อ 4 ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม ข้อ 5 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ และข้อ 7 ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.10, 3.10, 3.10, 3.33, 3.24 และ 3.24 ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 6 อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.67

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการเรียนการสอน ข้อ 3 การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน ข้อ 5 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ข้อ 6 อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา และ ข้อ 7 ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.00, 3.72, 3.55, 3.86 และ 3.66 ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือข้อ 1 สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา และข้อ 4 ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม มีค่าเฉลี่ย 3.45 และ 3.38 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากรพบว่า มีความเห็นคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 2 การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน และข้อ 3 การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อ 1 สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา ข้อ 4 ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม ข้อ 5 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ข้อ 6 อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา และข้อ 7 ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา

ตารางที่ 14

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น
ของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
8	วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน	2.67	1.16	ปานกลาง	3.34	1.05	ปานกลาง	-2.17*
9	การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนวิชาตามคุณวุฒิและประสบการณ์	2.52	1.03	ปานกลาง	3.00	1.20	ปานกลาง	-1.47
10	การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ	2.71	1.10	ปานกลาง	2.93	0.92	ปานกลาง	-0.76
11	การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน	2.86	1.15	ปานกลาง	2.86	1.19	ปานกลาง	-0.01
	รวม	2.69	0.80	ปานกลาง	3.03	0.88	ปานกลาง	-1.41

* $p < .05$

ตารางที่ 14 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.69 ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.03

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ข้อ 8 วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน ข้อ 9 การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนวิชาตามคุณวุฒิและประสบการณ์ ข้อ 10 การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ และ ข้อ 11 การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 2.67, 2.52, 2.71 และ 2.86 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวาร ใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ขงแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34, 3.00, 2.93 และ 2.86 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ข้อได้แก่ข้อ ข้อ 9 การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและ ประสบการณ์ ข้อ 10 การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ และ ข้อ 11 การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อคือ ข้อ 8 วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน

ตารางที่ 15

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตร

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
12	การประชุมวางแผนร่วมกันของ ผู้บริหาร และครูผู้สอนเพื่อให้ การเรียนการสอนเป็นไปตามที่ หลักสูตรกำหนด	2.86	0.85	ปานกลาง	3.38	0.86	ปานกลาง	-2.12*
13	การแต่งตั้งคณะกรรมการ ติดตามและประเมินผลการใช้ หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม	2.95	0.97	ปานกลาง	3.38	1.02	ปานกลาง	-1.49

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
14	การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตร และเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบบาง หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ	3.00	0.89	ปานกลาง	3.59	0.98	มาก	-2.16*
15	การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้า และหลายขั้นตอน	3.00	0.89	ปานกลาง	3.72	0.84	มาก	-2.93*
	รวม	2.95	0.71	ปานกลาง	3.52	0.65	มาก	-2.91*

* $p < .05$

ตารางที่ 15 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหาร และบริการหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.95 ขณะที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.52

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อ 12 การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหาร และครูผู้สอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด ข้อ 13 การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรมข้อ 14 การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตร และเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบบาง หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ และข้อ 15 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย 2.86, 2.95, 3.00 และ 3.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 14 การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตร และเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ และข้อ 15 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย 3.59 และ 3.72 ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 12 การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด และข้อ 13 การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.38 และ 3.38 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ข้อ คือข้อ 12 การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด ข้อ 14 การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตร และเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ และข้อ 15 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อ 13 การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
16	การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา	2.91	1.18	ปานกลาง	3.62	0.98	มาก	-2.34*
17	การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา	3.29	1.42	ปานกลาง	3.93	1.03	มาก	-1.86
18	การดูแลบำรุงรักษานครุภัณฑ์การศึกษา	3.00	1.10	ปานกลาง	3.66	1.01	มาก	-2.19*
19	การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงานใบความรู้	2.91	1.18	ปานกลาง	3.83	1.04	มาก	-2.93*
20	การเสื่อมคุณภาพ และความล้าสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา	3.29	1.10	ปานกลาง	4.17	0.89	มาก	-3.15*
	รวม	3.08	1.04	ปานกลาง	3.84	0.82	มาก	-2.91*

* p < .05

ตารางที่ 16 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.08 ขณะที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ข้อ 16 การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา ข้อ 17 การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ 18 การดูแลบำรุงรักษานครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ 19 การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการ

สอน เช่น ใบบางใบความรู้ และข้อ 20 การเสื่อมคุณภาพ และความล้มสมัยของครุภัณฑ์ การศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.91, 3.29, 3.00, 2.91 และ 3.29 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ข้อ 16 การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา ข้อ 17 การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ 18 การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ 19 การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบบางใบความรู้ และข้อ 20 การเสื่อมคุณภาพ และความล้มสมัยของครุภัณฑ์ การศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.62, 3.93, 3.66, 3.83 และ 4.17 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 5 ข้อ คือ ข้อ 16 การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา ข้อ 18 การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ 19 การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบบางใบความรู้ และข้อ 20 การเสื่อมคุณภาพ และความล้มสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 17 การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
21	การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า	3.24	1.04	ปานกลาง	3.83	0.85	มาก	-2.20*
22	อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน	3.38	1.16	ปานกลาง	3.83	0.81	มาก	-1.61
23	การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน	3.38	1.02	ปานกลาง	3.93	0.84	มาก	-2.08*
24	ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน	3.10	1.09	ปานกลาง	3.62	1.02	มาก	-1.75
25	การจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.38	1.07	ปานกลาง	3.79	0.98	มาก	-1.41
	รวม	3.30	0.81	ปานกลาง	3.80	0.73	มาก	-2.30*

* p < .05

ตารางที่ 17 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.30 ขณะที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.80

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อ 21 การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า ข้อ 22 อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน ข้อ 23 การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ข้อ 24 ความ

เหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน และ ข้อ 25 การจัดเจ้าหน้าที่ไว้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.24, 3.38, 3.38, 3.10 และ 3.38 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.83, 3.83, 3.93, 3.62 และ 3.79 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อ 21 การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า และข้อ 23 การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 22 อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน ข้อ 24 ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน และข้อ 25 การจัดเจ้าหน้าที่ไว้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น นำเสนอดังตารางที่ 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร
ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
26	ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของท้องถิ่น	2.76	1.14	ปานกลาง	3.07	1.10	ปานกลาง	-0.96
27	ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบใหม่ ๆ	2.62	1.12	ปานกลาง	3.45	0.83	ปานกลาง	-3.02*
28	การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน	3.10	1.14	ปานกลาง	3.59	0.83	มาก	-1.07
29	การเตรียมการสอนของครูผู้สอน	2.76	1.18	ปานกลาง	3.10	0.94	ปานกลาง	-1.14
30	การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	2.76	1.09	ปานกลาง	2.97	0.91	ปานกลาง	-0.72
31	ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.24	1.09	ปานกลาง	3.59	0.83	มาก	-1.29
32	ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา	2.38	1.02	น้อย	3.07	0.92	ปานกลาง	-2.49*
33	การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.14	1.11	ปานกลาง	3.52	1.06	มาก	-1.21
34	การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	2.95	0.92	ปานกลาง	3.59	1.05	มาก	-2.21*
	รวม	2.86	0.76	ปานกลาง	3.33	0.64	ปานกลาง	-2.37*

* p < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาด้านหลัก สูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.86 ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 26 ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้ กับความต้องการของท้องถิ่น ข้อ 27 ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบใหม่ ๆ ข้อ 28 การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ 29 การเตรียมการสอนของครูผู้สอน ข้อ 30 การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ข้อ 31 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 33 การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อ 34 การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.76, 2.62, 3.10, 2.76, 2.76, 3.24, 3.14 และ 2.95 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับน้อยมีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 32 ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.38

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 26 ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้ กับความต้องการของท้องถิ่น ข้อ 27 ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบใหม่ ๆ ข้อ 29 การเตรียมการสอนของครูผู้สอน ข้อ 30 การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และข้อ 32 ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.07, 3.45, 3.10, 2.97 และ 3.07 ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 28 การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ 31 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 33 การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อ 34 การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.59, 3.59, 3.52 และ 3.59 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 27 ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบใหม่ ๆ ข้อ 32 ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา และข้อ 34 การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 26 ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของท้องถิ่น ข้อ 28 การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิค ใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ 29 การเตรียมการสอนของครูผู้สอน ข้อ 30 การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ข้อ 31 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ ข้อ 33 การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร
ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

ข้อที่	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		X	S.D.	ระดับความคิดเห็น	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
35	การประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.29	0.96	ปานกลาง	3.69	1.07	มาก	-1.37
36	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา	2.86	1.15	ปานกลาง	3.48	0.91	ปานกลาง	-2.14*
37	การอบรมให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้เกี่ยวข้อง	3.05	1.20	ปานกลาง	3.55	1.02	มาก	-1.60
38	การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร	3.29	0.90	ปานกลาง	3.41	1.09	ปานกลาง	-0.44
39	การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน	3.14	1.06	ปานกลาง	3.38	0.98	ปานกลาง	-0.81
40	ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ	3.24	1.04	ปานกลาง	3.24	0.95	ปานกลาง	-0.01
41	การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน	3.19	.093	ปานกลาง	3.41	0.95	ปานกลาง	-0.83
42	การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่	3.24	1.04	ปานกลาง	3.45	1.06	ปานกลาง	-0.70
43	การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน	3.57	1.08	มาก	3.59	1.35	มาก	-0.04
	รวม	3.21	0.84	ปานกลาง	3.47	0.86	ปานกลาง	-1.07

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
* p < .05
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.21 ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.47

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 35 การประเมินผลการใช้หลักสูตร ข้อ 36 ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา ข้อ 37 การอบรมให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ข้อ 38 การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ข้อ 39 การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน ข้อ 40 ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ ข้อ 41 การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน และ ข้อ 42 การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.29, 2.86, 3.05, 3.29, 3.14, 3.24, 3.19 และ 3.24 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 43 การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.57

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 36 ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา ข้อ 38 การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ข้อ 39 การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน ข้อ 40 ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ ข้อ 41

การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน และ ข้อ 42 การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.48, 3.41, 3.38, 3.24, 3.41 และ 3.45 ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 35 การประเมินผลการใช้หลักสูตร ข้อ 37 การอบรมให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้เกี่ยวข้อง และ ข้อ 43 การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.69, 3.55 และ

เอกสารนี้ 3.59 ตามลำดับงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนก็เกี่ยวกับปัญหาด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบ

ว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จำนวน 8 ข้อ คือ ข้อ 35 การประเมินผลการใช้หลักสูตร ข้อ 37 การอบรมให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้เกี่ยวข้อง ข้อ 38 การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ข้อ 39 การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน ข้อ 40 ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ ข้อ 41 การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน ข้อ 42 การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ และ ข้อ 43 การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 36 ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา

3.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานบริหารและบริการหลักสูตรรวม 5 ด้าน ประกอบด้วยด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20

สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหงานการบริหารและบริการหลักสูตร

ลำดับที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหงานการบริหารและบริการหลักสูตร	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1	ด้านบุคลากร	3.25	0.63	ปานกลาง	3.66	0.51	มาก	-2.53*
2	ด้านการจัดครูเข้าสอน	2.69	0.80	ปานกลาง	3.03	0.88	ปานกลาง	-1.41
3	ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร	2.95	0.71	ปานกลาง	3.52	0.65	มาก	-2.91*
4	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร	3.08	1.04	ปานกลาง	3.84	0.82	มาก	-2.91*
5	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร	3.30	0.81	ปานกลาง	3.80	0.73	มาก	-2.30*
	รวม	3.05	0.61	ปานกลาง	3.57	0.57	มาก	-3.07*

* p < .05

ตารางที่ 20 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหงานการบริหารและบริการหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.05 ขณะที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.57

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.25, 2.69, 2.95, 3.08 และ 3.30 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.66, 3.52, 3.84 และ 3.80 ตามลำดับ นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดครูเข้าสอน มีค่าเฉลี่ย 3.03

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหางานบริหารและบริการหลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดครูเข้าสอน

3.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยงานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร นำเสนอดังตารางที่ 21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21

สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหางานการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

งาน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหางานการบริหารหลักสูตร	ผู้บริหาร (n=21)			ครูผู้สอน (n=29)			t
		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
1	งานบริหารและบริการหลักสูตร	3.05	0.61	ปานกลาง	3.57	0.57	มาก	-3.07*
2	งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.86	0.76	ปานกลาง	3.33	0.64	ปานกลาง	-2.37*
3	งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร	3.21	0.84	ปานกลาง	3.47	0.86	ปานกลาง	-1.07
	รวม	3.05	0.62	ปานกลาง	3.52	0.52	มาก	-2.93*

ตารางที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหางานบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.05 ขณะที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.52

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาเป็นรายงาน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกงาน ได้แก่ งานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.05, 2.86 และ 3.21 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาเป็นรายงาน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 งาน คือ งานบริหารและบริการหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.57 นอกจากนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 งาน คือ งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.33 และ 3.47 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารปฏิบัติงานไว้สำหรับภายในงานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหา
งานบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายงานพบว่า งานที่มีความคิดเห็นแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 2
งาน คือ งานบริหารและบริการหลักสูตร และงานการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร
ส่วนงานที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับ
สมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 งาน คือ งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

3.6 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
ผู้สอน จากคำถาม 3 รายการดังนี้

คำถามที่ 1 ในการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม
ท่านมีปัญหาในงานการบริหารและบริการการใช้หลักสูตรอย่างไรบ้าง และมีแนวทาง
แก้ไขปัญหานั้นอย่างไร คำตอบเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ดังตารางที่ 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22

สรุปข้อมูลจากคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหางาน
การบริหารและบริการการใช้หลักสูตร

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. การปรับปรุงหลักสูตรแต่ละครั้งขาดประสิทธิภาพ ไม่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน	1. ศึกษาข้อมูลความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาจากตลาดแรงงานให้ชัดเจนก่อนการปรับปรุงหลักสูตร ไม่ควรปรับปรุงหลักสูตรบ่อย
2. หลักสูตรปัจจุบันโดยเฉพาะสาขาวิชาบัญชีมีการเปลี่ยนแปลงมาก ครูผู้สอนต้องหาความรู้และประสบการณ์เอง ไม่ได้รับการอบรมเพิ่มเติม	2. จัดให้มีการอบรม ศึกษาดูงานในสถานประกอบการ โดยเฉพาะระบบบัญชีในปัจจุบัน
3. เนื้อหาหลักสูตรค่อนข้างล้าสมัย ไม่ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	3. ปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย หรืออาศัยหลักสูตร ปวช. มาประยุกต์ใช้
4. ครูแต่ละแห่งใช้เอกสารการสอนแตกต่างกัน	4. จัดให้มีการประชุมเพื่อหาข้อสรุปในการทำเอกสารให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน
5. มีหลักสูตรน้อย	5. ควรจัดทำหลักสูตรให้มากกว่านี้
6. งานวิชาการแจกจ่ายละเอียดหลักสูตรให้หัวหน้าแผนกบริหารเท่านั้นไม่แจ้งให้ครูผู้สอนทราบ	6. ควรแจกจ่ายละเอียดหลักสูตรให้ครูทุกคน และจัดประชุมชี้แจงทั้งวิทยาลัยทุกภาคเรียน
7. จำนวนชั่วโมงสอนหลักสูตรระยะสั้นในแต่ละภาคเรียนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ปวช.	7. ควรปรับปรุงจำนวนชั่วโมงเรียนให้เท่ากับการเรียนการสอนในหลักสูตร ปวช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่ 2 ในการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม ท่าน
มีปัญหาในงานการดำเนินการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขปัญหานั้น
อย่างไรคำตอบเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23

การตอบคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหางานการดำเนิน
การเรียนการสอนตามหลักสูตร

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. งบประมาณหมวดค่าวัสดุ และค่าสอนพิเศษ ไม่เพียงพอ ทำให้ประชาชนไม่ได้เรียนในสาขาที่ ตนสนใจ	1. สถานศึกษาควรวางแผนในการจัดหาจัดสรร งบประมาณให้เพียงพอ
2. ผู้บริหารไม่สนใจงานด้านวิชาการ กำหนด จำนวนห้องเรียนโดยไม่ให้ความสนใจแก่ผู้เรียน	2. สนับสนุนให้มีการเรียนการสอนตรงตาม หลักสูตร และเปิดสอนสาขาวิชาที่มีผู้สนใจ เรียนให้สอดคล้องกับจำนวนผู้สนใจเรียน
3. ผู้เรียนมีความรู้ต่างระดับ มีปัญหาในการ เรียนการสอน	3. จัดทำบทเรียนโมดูล
4. รายวิชาบัญญัติร้านค้าบางหน่วยกำหนดเวลา น้อยมาก ไม่เพียงพอในการทำแบบฝึกหัด ทำ ให้ขาดทักษะความชำนาญ	4. เพิ่มเวลาให้เหมาะสมกับความยากง่ายของ เนื้อหา
5. หลักสูตรที่ใช้อยู่เนื้อหาเกินไป ไม่มีการปรับ ปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยเฉพาะ ในเรื่องภาษา	5. จัดอบรมให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามที่ 3 ในการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม ท่านมีปัญหาในงานการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรอย่างไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร คำตอบเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24

การตอบคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหางานการสนับสนุน
และส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. การจัดหาวัสดุฝึกให้ครูผู้สอนเป็นไปอย่างล่าช้า อุปกรณ์การเรียนการสอนมีน้อย และล้าสมัย ขาดแคลนครุภัณฑ์ช่วยสอน	1. เร่งรัด วางมาตรการ การดำเนินการให้รวดเร็ว ทำแผนจัดซื้อโดยให้ความสำคัญงานด้านวิชาการเป็นอันดับต้น กรมอาชีวศึกษาควรรหาครุภัณฑ์สำหรับแผนกบัญชีบ้าง เช่น โต๊ะเรียน บัญชี และคอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนการสอน แผนกวิชาบัญชี
2. ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจงานอย่างจริงจัง ผู้บริหารไม่มีการสับเปลี่ยนโยกย้าย ทำให้ความคิดคับแคบไม่พัฒนา ไม่สนใจส่งเสริมการใช้หลักสูตร	2. ควรเปลี่ยนผู้บริหารทุก 4 ปี ทั้งระดับผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ
3. ครุภัณฑ์ที่ใช้จัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	3. กรมอาชีวศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณหมวดครุภัณฑ์ให้เพียงพอ
4. ขาดครุภัณฑ์การสอนที่ได้มาตรฐาน ไม่ทันต่อความต้องการของตลาดแรงงาน	4. สนับสนุนโดยเพิ่มงบประมาณ และบริจาคครุภัณฑ์แก่ให้สถานศึกษาในชนบทที่ขาดแคลน
5. ครูผู้สอนขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีสูง	5. ส่งครูเข้าอบรมในสถานประกอบการ ที่มีการใช้เทคโนโลยีสูง ๆ
6. ไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรโดยเฉพาะ 10 ปีที่ผ่านมา ไม่เคย ได้รับการดูแลในส่วนนี้	6. ควรประเมินเพื่อปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูในโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่ในสื่ออื่นได้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กรุณาแจ้งให้เจ้าของเอกสารทราบและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การวิจัย สมมุติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และ ครูผู้สอน เกี่ยวกับงาน

1.1 งานบริหารและบริการหลักสูตร

1.2 งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อปัญหา

2.1 งานบริหารและบริการหลักสูตร

2.2 งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

สมมุติฐานการวิจัย

ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรแตกต่างกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาข้อมูลประชากร อันประกอบไปด้วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาพาณิชยกรรม และครูผู้สอนหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยสารพัดช่างพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี และวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม โดยเก็บตัวอย่างจากผู้บริหาร ได้จำนวน 21 คน และครูผู้สอนจำนวน 29 คนรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 50 คน คิดเป็นจำนวน 92.59% ของประชากรทั้งสิ้น

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ตัวเลือก จำนวน 43 ข้อ สร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับงานบริหารและบริการหลักสูตร งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร การหาคุณภาพของเครื่องมือ การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ประกอบด้วยการหาความเที่ยงตรงและการทดสอบความเชื่อมั่นดังนี้

1. ความเที่ยงตรง หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยเสนอให้อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา และโครงสร้าง และปรับปรุงแก้ไขตามคำชี้แนะ

2. ความเชื่อมั่น ทดสอบโดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไป Try-out กับผู้บริหารและครูผู้สอน จากวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง รวมทั้งสิ้น 22 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นแบบการหาสัมประสิทธิ์อัลฟา โดยการคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ค่าความเชื่อมั่น .96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังกรมอาชีวศึกษาเพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการให้ผู้บริหารและครูผู้สอน ของวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 8 แห่ง ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุมัติพร้อมแบบสอบถาม ไปเก็บข้อมูลการวิจัยจากวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 8 แห่ง ด้วยตนเองทั้งสิ้น

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ โดยนำ ข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package For Social Sciences/PC) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแสดงจำนวนและหาค่าร้อยละแต่ละรายการ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. ทดสอบสมมุติฐานโดยการหาค่า t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้นำเสนอตามรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะ
วิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัญหา
การบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อ
ปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 50 คน โดยมีผู้
บริหารจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42 มีครูผู้สอน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

1.1 เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74

1.2 อายุ ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44

1.3 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80

1.4 วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิด
เป็นร้อยละ 88

1.5 หน้าที่พิเศษ ส่วนใหญ่มีหน้าที่พิเศษ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56

1.6 ประสบการณ์การทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 1-5 ปี
จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และมีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 15
คน คิดเป็นร้อยละ 30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัย
สารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 งาน ประกอบด้วยงานบริหารและบริการหลักสูตร งานการดำเนินการเรียนการสอน และงานการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

2.1.1 เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารและบริการหลักสูตร ซึ่งมีงานอยู่ 5 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ประกอบด้วยปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1.1 ด้านบุคลากร มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางได้แก่ ข้อสัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา ข้อการบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน ข้อครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม ข้อครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ และข้อความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา ส่วนข้อที่มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ข้อการปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการเรียนการสอน และข้ออัตราการออกกลางคันของนักศึกษา

2.1.1.2 ด้านการจัดครูเข้าสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อวิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน ข้อการแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและประสบการณ์ ข้อการจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ และข้อการแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน

2.1.1.3 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร มีปัญหาในระดับ

ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อการเอกสารเป็นเอกสารทาสวาน เว้นสำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.4 ประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด ข้อการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม ข้อ การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตร และเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ ข้อการจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน

2.1.1.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร มีปัญหาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ข้อการขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา และข้อการเสื่อมคุณภาพ และความล้าสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา ส่วนข้อที่มีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อการขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา ข้อการดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา และข้อการขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงาน ใบความรู้

2.1.1.6 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร มีปัญหาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ข้อการจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า ข้ออุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน ข้อการขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และข้อการจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ส่วนข้อที่มีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน

2.1.2 งานการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ได้ศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ซึ่งมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ข้อความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของท้องถิ่น ข้อประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบใหม่ ๆ ข้อให้การอบรมและส่งเสริมการนำ เทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ข้อการเตรียมการสอนของครูผู้สอน ข้อการนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ข้อความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ข้อความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา ข้อการ จัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน และข้อการปรับ เปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

2.1.4 งานการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ได้ศึกษาในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร ซึ่งมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อผู้บริหารให้ความสำคัญกับ การนิเทศการศึกษา ข้อการอบรมให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ข้อการจัดระบบการ นิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ข้อการแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศ อย่างชัดเจน ข้อความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ ข้อการนำเอาวิธีการหรือข้อ นิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน และข้อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ ส่วนข้อที่มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ข้อการประเมินผลการใช้หลักสูตร และข้อการปรับปรุงโดย ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัญหา การบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 งาน ประกอบด้วยงานบริหารและบริการหลักสูตร งานการดำเนินการ เรียนการสอน และงานการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ปรากฏว่ามีความคิดเห็นเกี่ยว กับปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2.1 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหาร และบริการหลักสูตร ซึ่งมีงานอยู่ 5 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการบริหาร และบริการหลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา งานด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

2.2.1.1 ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับ ปัญหาด้านบุคลากร พบว่า มีความเห็นคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรง ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพ มีอยู่เพื่อให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 2 การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน และข้อ 3 การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 5 ข้อ คือข้อ 1 สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา ข้อ 4 ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม ข้อ 5 ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ข้อ 6 อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา และข้อ 7 ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา

2.2.1.2 ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ข้อ ข้อ 9 การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและ ประสบการณ์ ข้อ 10 การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ และ ข้อ 11 การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อคือ ข้อ 8 วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน

2.2.1.3 ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ข้อ คือข้อ 12 การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด ข้อ 14 การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตร และเอกสารประกอบ/เสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ และข้อ 15 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อ 13 การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 4 ข้อ คือข้อ 16 การขาดแคลนวัสดุฝึกในรายวิชา ข้อ 18 การดูแลบำรุงรักษา ครุภัณฑ์การศึกษา ข้อ 19 การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำ เอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงานใบความรู้ และข้อ 20 การเสื่อมคุณภาพ และความล้ม ล้มของครุภัณฑ์การศึกษา ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 17 การขาดแคลนครุภัณฑ์การ ศึกษา

2.2.1.5 ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับ ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบว่า มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ ตั้งไว้ มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อ 21 การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า และ ข้อ 23 การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีความเห็นเกี่ยว กับปัญหาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มี จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 22 อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน ข้อ 24 ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน และข้อ 25 การจัดเจ้าหน้าที่ไว้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2.2.2 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับ ปัญหางานดำเนินการเรียนการสอน ในส่วนที่เกี่ยวกับด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 27 ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษา ในหลักสูตรแบบใหม่ ๆ ข้อ 32 ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา และข้อ 34 การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่วนข้อที่มี

ความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 26 ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของท้องถิ่น ข้อ 28 การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิค ใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน ข้อ 29 การเตรียมการสอนของครูผู้สอน ข้อ 30 การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ข้อ 31 ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ ข้อ 33 การจัดอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.3 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาทางการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จำนวน 8 ข้อ คือ ข้อ 35 การประเมินผลการใช้หลักสูตร ข้อ 37 การอบรมให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้เกี่ยวข้อง ข้อ 38 การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ข้อ 39 การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศอย่างชัดเจน ข้อ 40 ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ ข้อ 41 การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน ข้อ 42 การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยีใหม่ และ ข้อ 43 การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 36 ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชา พาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนนั้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้ งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดในงานต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

1 งานบริหารและบริการหลักสูตร มีปัญหาในระดับมาก ซึ่งในการบริหารหลักสูตรนั้น สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2527:24-27) เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะหรือสภาพของบริเวณที่ตั้งของสถานศึกษา อาคารสถานที่ บุคลากรทุกประเภทที่มีอยู่ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อวางแผนหรือพัฒนาสถานศึกษา เพื่อให้การบริหารหลักสูตรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาควรกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติ เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช (2526:154) ดังนี้คือ การจัดห้องเรียน การบริการเพื่อการเรียนการสอน การจัดวิชาเลือก การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การประเมินผล การจัดบุคลากรและการเงิน ในการบริหารหลักสูตรนั้น สงบ ลักษณะ (2524:39) ต้องวางแผนและจัดการในการใช้ทรัพยากรทุกด้านที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด ทั้งในด้านบุคคล งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ

เมื่อแยกพิจารณาในด้านต่าง ๆ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย

1.1 ด้านบุคลากร พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน ศรีสุวรรณ (2537:201) พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรด้านบุคลากรในระดับปานกลาง นุชิต ศรีอาจ (2529:บทคัดย่อ) พบว่าครูผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนาได้รับการอบรมไม่ครบทุกคน วุฒิ จุลพรหม (2521:จ) พบว่ามีความขาดแคลนบุคลากรเช่นเดียวกัน งานเกี่ยวกับบุคลากร สุนทร พานิชกุล(2530:37-45) กล่าวถึงภาระกิจของผู้บริหารว่าต้องบริหารงานเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น หน้าที่ในการจัดครูเข้าสอน แก้ปัญหาการขาดแคลนครู ซึ่งในการใช้หลักสูตรนั้น กรมอาชีวศึกษา (2527:1) ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และครู ต้องร่วมกันบริหารการใช้หลักสูตรวิจัย ราษฎร์ศิริ (2527:11-12) การสอนของครูเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ครูเป็นตัวจักรที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะดีได้ต้องอาศัยการสอนที่ดีประกอบกัน การส่งเสริมให้ครูทำหน้าที่ของตนเองได้ดีนั้น ผู้บริหารต้องแนะนำช่วยเหลือ จัดหาหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรให้พร้อม

และพอเพียง จัดประชุมครู จัดทำแผนการสอน ตารางสอน จัดครูเข้าสอนตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ จัดให้มีการเสริมความรู้แก่ครู สร้างขวัญและกำลังใจแก่ครู

1.2 ด้านการจัดครูเข้าสอน มีปัญหาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของนุชิต ศรีอาจ (2529:บทคัดย่อ) ซึ่งมีปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอนได้แก่การขาดครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะในการสอนวิชาพระพุทธศาสนา และครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ พรทิพย์ ธีรรวงกุล (2528:บทคัดย่อ) พบว่า ครูอาจารย์มีชั่วโมงสอนมากเกินไป

การจัดครูเข้าสอนควรให้เหมาะสมสอดคล้องกับความรู้และทักษะของครูผู้สอน การกำหนดจำนวนชั่วโมงสอน ต้องพิจารณางานพิเศษนอกเหนือจากงานสอนประกอบด้วย นางเยาว์ ธาธาศรีสุทธิ (2530:53) ผู้บริหารจะต้องแบ่งงานให้ครูรับผิดชอบอย่างสมดุลย์กัน นั่นคือไม่มีใครสอนมากเกินไป และไม่มีใครสอนน้อยเกินไป นอกจากนี้จะมีเหตุผลเป็นพิเศษ ที่ควรจะให้ครูอื่น ๆ ทราบ การแบ่งงานที่ไม่เป็นธรรมย่อมนำความรู้สึกที่ไม่ดีมาสู่ครู และทำให้ครูรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียม โดยการแบ่งงานนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับปริมาณและลักษณะของงาน สำหรับการแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนครูผู้สอนที่ง่ายคือการจ้างครูมาสอนโดยให้เงินบำรุงการศึกษา ซึ่งจะได้ครูที่มีคุณวุฒิความรู้ความสามารถตรงตามที่ต้องการ

1.3 ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร มีปัญหาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของนางเยาว์ ฤทธิเรืองเดช (2533:156) มีปัญหาที่สำคัญที่สุดคือการขาดเอกสาร ตำรา และเอกสารประกอบการสอน ส่วนงานวิจัยของนุชิต ศรีอาจ (2529:บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตรในโรงเรียน ได้แก่ เอกสารประกอบหลักสูตรยังไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอนและอุปกรณ์การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

การบริหารและบริการหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้บริหาร และควรมีการร่วมมือกันในการทำงานของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น การบริหารงานเพื่อเอื้ออำนวยให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กาญจนา คุณารักษ์ (2527:25) จำเป็นต้องมีการจัดห้องเรียน การบริการเพื่อการเรียนการสอน การเปิดวิชาเลือก การจัดกิจกรรมต่าง ๆ การประเมินผล การจัดบุคลากรและการ

เงิน กรมอาชีวศึกษา(2527:1-2) ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และครู ต้องร่วมกันบริหารการใช้หลักสูตร สังกัด อุทรานนท์ (2527:274)ศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการใช้หลักสูตร โดยการให้บริการวัสดุหลักสูตร และให้กำลังใจแก่ผู้

ในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร เช่น การให้บริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียน การสอนต่าง ๆ แก่ครู กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง ให้กำลังใจและบำรุงขวัญผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ หัวหน้าหมวดหรือหัวหน้าสายวิชา ควรประสานงานการใช้หลักสูตรกับหมวดวิชาอื่นหรือสายวิชาอื่น ครูผู้สอนในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงควรพยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ สำหรับการันใช้หลักสูตรของตนเอง บุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียนควรให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างเต็มที่

1.4 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร มีปัญหาในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิ จุลพรหม (2521:10) ซึ่งพบว่ามีปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ และห้องเรียน เรวัตร์ อาจฤทธิรงค์ (2522:บทคัดย่อ) พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีการใช้ห้องปฏิบัติการสอนทฤษฎีด้วยอุปกรณ์และเครื่องมือภายในห้องอย่างจำกัด มีปัญหาที่ควรแก้ไขเร่งด่วนได้แก่ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน และระบบการเบิกจ่ายวัสดุฝึกและอุปกรณ์ต่าง ๆ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2528:107) พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีปัญหาด้านสถานที่เรียน และอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ปัญหานี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากกรมอาชีวศึกษา (2528:9) อาคารสถานที่และวัสดุ ครุภัณฑ์ในบางสถานศึกษายังไม่ได้มาตรฐานเท่าเทียมกันเนื่องจากความจำกัดของงบประมาณ ซึ่งนอกจากจะได้รับการอนุมัติงบประมาณจากกรมเจ้าสังกัดน้อยแล้ว ยังต้องถูกจัดสรรไปใช้ใน งานส่วนอื่น ๆ ของสถานศึกษาอีกทางหนึ่งแม้สถานศึกษาจะมีเงินบำรุงการศึกษาส่วนหนึ่งที่เก็บ จากนักศึกษาเพื่อการใช้จ่าย แต่จำนวนที่เก็บได้ก็ไม่มากนัก ปฐม ทศพล (2530:บทคัดย่อ) กรมอาชีวศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยการจัดหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องจักรเครื่องมือที่ทันสมัย วัสดุฝึกงานให้เพียงพอ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนของครู อาจารย์และนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร มี ปัญหาในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของครุฑชิต กษมาภรณ์ (2524:บทคัดย่อ) มีปัญหาที่พบมาคือ โรงเรียนขาดเอกสารตำราที่จะให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ขาดงบประมาณในการจัดทำอุปกรณ์การสอนและหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอสำหรับให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ส่วนพรทิพย์ อีรวรางกุล (2528:บทคัดย่อ) พบว่า สถาบันการศึกษาส่วนมากขาดแคลนอุปกรณ์และไม่มีศูนย์โสตทัศนศึกษาเป็นสัดส่วนของตนเอง ส่วนมากจะจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานอื่น การใช้และจัดหาโสตทัศนอุปกรณ์เพื่อประกอบการสอนของครูอาจารย์โดยเฉลี่ยแล้วน้อยมาก นักเรียนนักศึกษา มีความต้องการให้มีการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ในการเรียนรู้

ในการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตรนั้น วิชัย ราษฎร์ศิริ (2522:11) ควรมีการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ หมายถึง การบริหารที่จะเอื้ออำนวยให้การใช้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล ได้แก่การเตรียมบุคลากร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ วัสดุฝึก และเครื่องมือการบริการห้องสมุด ผู้บริหารควรจัดให้มีการ เสริมความรู้แก่ครูด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งครูไปสังเกตการสอนโรงเรียนอื่น ๆ จัดหาเอกสารวิชาการสำหรับให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น มีปัญหาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการวิจัยของศิริวรรณ ดีไพบูลย์ (2522:126) พบปัญหาความไม่เหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนกับท้องถิ่น

เนื่องจากหลักสูตร วิชัย วงศ์ใหญ่ อ้างจาก Hilda Taba (1926:10) เป็นแนวทางในการเตรียมการศึกษาเพื่อที่จะให้บุคคลอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นสมาชิกที่สามารถสร้างสรรค์ผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมนั้น การเตรียมนักเรียนนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม สุนทร พานิชกุล (2530:40) ผู้บริหารต้องศึกษาสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่มีอยู่แล้ว ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่น และสำรวจอาชีพในท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเพื่อการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ประสานงานกับหน่วยงานสถานประกอบการในการฝึกงาน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรมนุษย์และวัสดุในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานานาชาติเพื่อช่วยเหลือและปรับปรุงการเรียนการสอน การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาวิชาชีพ และหาทางสนองความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการ ส่งัด อุทรานนท์ (2527:263)ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร มีปัญหาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของนุชิต ศรีอาจ (2529:บทคัดย่อ) พบว่ามีปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ ขาดบุคลากรในการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ขณะที่วุฒิ จุลพรหม(2521:๙) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญต่องานวิชาการไม่มากเท่าที่ควร ผู้บริหารงานฝ่ายวิชาการยังขาดความรู้ความสามารถในการนิเทศและการวางแผน ส่วนจงกลณี อรุณไพโรจน์ (2527:7-๘) พบว่าความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครูมีปัญหามาก

การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ส่งัด อุทรานนท์ (2527:273-275) ศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการที่ทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตรควรทำการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนควรดำเนินการนิเทศก์และติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ หัวหน้าหมวดหรือหัวหน้าสายวิชาควรดำเนินการนิเทศและติดตามผล การใช้หลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนและทำการ ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านบุคลากร ควรวางแผนในการจัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับงานด้านต่าง ๆ การมอบหมายให้ครูทำหน้าที่สอนและหน้าที่อื่น ๆ ภายในสถานศึกษา ควรพิจารณาความรู้ความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล มีความเป็นธรรมในการมอบหมายงาน ส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอน ดูแลเอาใจใส่ต่อความเจริญก้าวหน้าของครูผู้สอนให้การศึกษาอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มความรู้ทางวิชาการ ความสามารถในการสอน สนับสนุนให้ครูทำผลงานทางวิชาการอย่างจริงจัง

2. ด้านการจัดครูเข้าสอน ควรกำหนดการเปิดหลักสูตรต่าง ๆ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับจำนวนครูที่มี และคำนึงถึงภาระงานอื่นที่มอบหมายให้ครูปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย หากมีความจำเป็นต้องเพิ่มครู ความจัดหาให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคเรียน

3. ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร ควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนทุกภาคเรียน รับฟังความคิดเห็น และปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ของครู ให้มีความสำคัญกับการแก้ไขปัญหานั้น ๆ

4. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร ควรจัดหาเฉพาะที่มีคุณภาพดี ทนสมัย สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง เท่าที่งบประมาณที่มีจะจัดหาได้ หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าราคาถูกไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากจะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเป็นภาระในการเก็บรักษาทั้งที่ไม่สามารถใช้งานได้ตามที่ต้องการ การจัดซื้อจัดหาควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในรายละเอียดของสิ่งที่จัดหา ควรมีการซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักรที่ชำรุดที่สามารถจะซ่อมได้ให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยสมบูรณ์ หากไม่สามารถซ่อมแซมได้ควรดำเนินการแจ้งจำหน่ายต่อไป

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตรพัฒนาปรับปรุงห้องสมุด จัดหาหนังสือที่ทันสมัย สร้างบรรยากาศของห้องสมุดให้สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า ปรับปรุงการบริการของแผนกโสตทัศนูปกรณ์ ให้ครูได้รับความสะดวก รวดเร็ว คล่องตัวมากที่สุด

6. ด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เปิดสอนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น มีการประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจให้ผู้สนใจสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรที่เปิดสอน ใช้อำนวยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนจบออกไปเป็นผู้ที่ผ่านการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

7. ด้านการนิเทศและส่งเสริมผลการใช้หลักสูตร จัดให้มีการนิเทศการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทั้งในเรื่องของวิธีการดำเนินการ ระยะเวลา และนำผลการนิเทศมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานทุกระยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง และแนวทางแก้ไขปัญหา
2. ศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอนสาขาวิชาพาณิชยกรรม ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กาญจนา คุณารักษ์. "หลักสูตรและการสอน." นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2527.

การศึกษาอาชีพ, กอง. "ประวัติสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ." กรุงเทพฯ: 2536.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. "แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535."
กรุงเทพฯ : ฟันนี่ พับบลิชซิง, 2535.

ครรชิต กษมาภรณ์. "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี." ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ บางแสน : 2524.

จกกลณี อรุณไพโรจน์. "ปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช
2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
: 2527.

จรินทร์ ประสงค์สม. "การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย." วารสารวิจัย
และวัดผล 27. ปีที่4ฉบับที่4. หน้า 163. กรุงเทพฯ : มิตรสัมพันธ์ กราฟ
ฟิคอาร์ท, 2527.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. "ก้าวสู่ผู้บริหารการศึกษา." กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปกรรมพิมพ์, 2525.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ "หลักการบริหารการศึกษา." กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.เอ็ม.เอ็ม จำกัด,
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งที่ 2525. หัดคัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นุชิต ศรีอาจ. "การใช้หลักสูตรวิชาพุทธศาสนาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9." วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. (เอกสารอัดสำเนา)

ภิญโญ สาร. "หลักการบริหารการศึกษา." พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

..... "หลักการบริหารการศึกษา." กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

เมธี ปิลาณานนท์ "การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา." กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2531.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. "หลักการวิจัยทางการศึกษา." พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : บริษัทศิริพร จำกัด, 2531.

วรางคณา ปั่นลายนาค. "การบริหารวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร." ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. (เอกสารอัดสำเนา)

วาณิช บุญยู่. " การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง." ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. (เอกสารอัดสำเนา)

วิจิตร ศรีสะอ้าน. "บทบาทของผู้บริหารในการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการ." กทม.: สมาคมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ผู้บริหารโรงเรียนแห่งประเทศไทย. 2528
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยอาชีวศึกษา, กอง “หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันพุทธศักราช 2527” กรุงเทพฯ: กอง
วิทยาลัยอาชีวศึกษา, 2527 (เอกสารอัดสำเนา)

วิชัย ราษฎร์ศิริ. “หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา.” กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พานิช, 2522.

วิชัย วงษ์ใหญ่. “พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่.” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
2523.

วิรัช กุมพมาศ และคนอื่น ๆ. “ศูนย์ฝึกวิชาชีพ.” แผนะแนวการศึกษาต่อวิชาชีพปี
การศึกษา 2522, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สารพัดช่างพระนคร, 2522.

วีระพล สุวรรณนันต์. “กระบวนการแก้ปัญหา.” โรงพิมพ์อักษรพัฒนา, 2525.

ศิริวรรณ ดีไพบูลย์. “ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถม
ปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2522.

ศึกษานิเทศก์. หน่วย “โลกกว้างทางอาชีวะ.” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2535
และ 2536

สงบ ลักษณะ. “สิ่งทำลายของการวิจัยประเมินผล.” สารพัฒนาหลักสูตร. ตุลาคม 2524.

สังัด อุทรานันท์. “พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.” กรุงเทพฯ : วงเดือนการพิมพ์,
2527.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สมบูรณ์ พรรณภาพ. “หลักเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน.” กรุงเทพมหานคร :
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2521.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "ปัจจัยเสริมงานบริหารหลักสูตร." วิทยากรย์. มิถุนายน 2527.

สามัญศึกษา, กรม. "การร่างและวิเคราะห์โครงการตามแนวเหตุผล." กรุงเทพมหานคร :
2524. (เอกสารอัดสำเนา)

สันต์ ธรรมบำรุง. "หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร." กรุงเทพมหานคร :
เกรียงศักดิ์การพิมพ์, 2525.

..... "หลักการบริหารหลักสูตร." กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2525.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. "พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา." กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,
2522.

สุนทร พานิชกุล. "คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 ประเภทวิชา
คหกรรม." ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาอาชีวศึกษา 4 ประเภทวิชาคหกรรม หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2530.

สุภกิจ ศรีปัดถา. "การบริหารการศึกษา." โรงพิมพ์อภิชาติการพิมพ์, 2523.

สุโขทัยธรรมมาธิราช. มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียน.
กรุงเทพฯ : 2526.

..... เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรม การสอนมัธยม
ศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2526.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อภิปราย ณ นครและคณะ. "การบริหารโรงเรียนมัธยม." กรุงเทพฯ : ยงเกียรติการพิมพ์,
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
2517.

อาชีวศึกษา,กรม. “การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตร พุทธศักราช 2530.” หน่วย
ศึกษานิเทศก์, 2534

_____ “คู่มือการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2527.”
หน่วยศึกษานิเทศก์, 2527. (เอกสารอัดสำเนา)

_____ “ครบรอบ 50 ปี กรมอาชีวศึกษา.” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2527

_____ รายงานการวิจัยการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ปวช. 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรม ของ
วิทยาลัยเกษตรกรรม.หน่วยศึกษานิเทศน์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ : 2532. (เอกสารอัดสำเนา)

_____ “สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนปี 2528.” กรุงเทพฯ :
ฝ่ายสถิติและประเมินผล กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2528.

เอกวิทย์ ณ กลาง,“ข้อคิดเรื่องหลักสูตร.” คู่มือนิเทศการศึกษา, กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา, 2511.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 45/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาวอรรวรรณ สันติชานูวัตร

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวอรรวรรณ สันติชานูวัตร เป็น
ไปด้วย ความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและ
พิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.คณพล	อัษรณิตย์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี	ปิลันธนานนท์	ประธานกรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์	พิกน้อย	กรรมการ
อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการ
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.คณพล	อัษรณิตย์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
คนบตี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้อนุมัติเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2538

1. นางสาวอรรวรรณ สันติขานวัตร ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหา
การบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี ผศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ
ดร.คณพล อักษรนิตย์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ว.3624

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

23 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นางสาวอรรวรรณ สันติขานวัตร เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำ
การวิจัยเพื่อ เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง 'การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง
คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ'

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และหวังในความอนุเคราะห์จากท่าน
ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ^{คนบตี} ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/0711

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

21 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวอรรพรรณ สันติชานวัตร เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลัง
ทำการวิจัยเพื่อ เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225
ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ซึ่งโครงการ
วิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2538

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงาน
ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต่อ **ทพ. ลี กิ่งโพธิ์** : ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

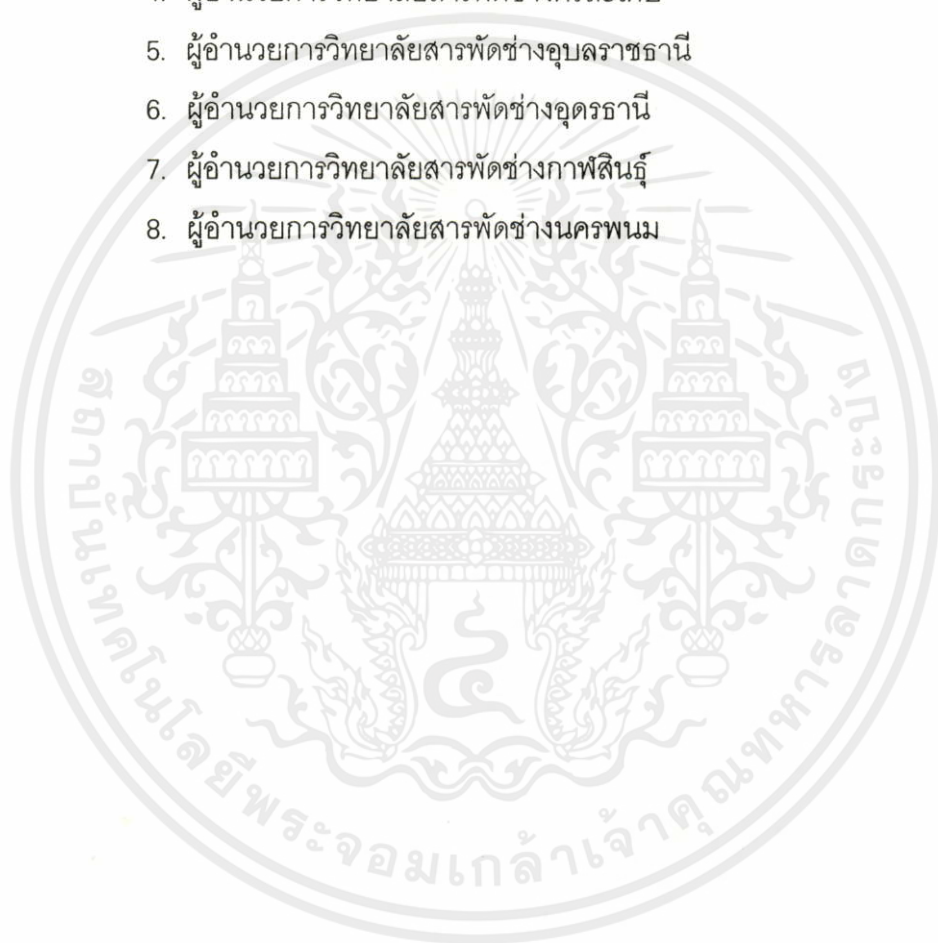
(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
นางสาวอรรรณ สันติชานูวัตร

1. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ
2. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา
3. ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างบุรีรัมย์
4. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
5. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี
6. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี
7. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์
8. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 0912/2305

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

21 มีนาคม 2539

เรื่อง ให้ความร่วมมือแก่นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/0711 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504/0711 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2539 ขอความอนุเคราะห์จากกรมอาชีวศึกษา ให้นางสาวอรรวรรณ สันติขานูวัตร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูล คณะวิชาพาณิชยกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา จำนวน 8 แห่ง รายละเอียดตามความทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วไม่ขัดข้องแต่ประการใด และอนุญาตให้นางสาวอรรวรรณ สันติขานูวัตร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัยจากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาพาณิชยกรรม ครูผู้สอนในคณะพาณิชยกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา จำนวน 8 แห่ง เพื่อการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น คณะวิชาพาณิชยกรรมวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ดั่งเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการวิจัย ให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ขอแสดงความนับถือ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นายสุทธิ ผลสวัสดิ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

ที่ ทม 0912/1057

กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

21 มีนาคม 2539

เรื่อง ให้ความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความอนุเคราะห์จากกรมอาชีวศึกษา ให้นางสาวอรรวรรณ สันติชานูวัตร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา พาณิชยกรรม ครูผู้สอนในคณะวิชาพาณิชยกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา จำนวน 8 แห่ง นั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้ว อนุญาตให้นางสาวอรรวรรณ สันติชานูวัตร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาพาณิชยกรรม ครูผู้สอนในคณะพาณิชยกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา จำนวน 8 แห่ง เพื่อการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น คณะวิชาพาณิชยกรรมวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ดั่งเสนอ
อนึ่ง แบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบกรมอาชีวศึกษาแล้ว จะมีตราประทับที่มุมบนด้านขวาของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นายขงบุษย์ คังติธรรม)
ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล
ปฏิบัติหน้าที่ราชการแทน
ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง
คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะพาณิชยกรรม
วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า ให้ท่านขีด
เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านและเติมข้อความลงในช่องว่างที่
กำหนดให้

คำตอบของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้นจึงขอความกรุณาจากท่าน
โปรดตอบตามความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อและทุกตอนตามสภาพที่เป็นจริงที่สุด

ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและจะนำไปใช้เฉพาะการวิจัยใน
ครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาวอรรวรรณ สันติขานวัตร

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

- (1) เพศ [] ชาย [] หญิง
- (2) อายุ.....ปี
- (3) สถานภาพสมรส
 [] โสด [] สมรส
 [] หม้าย / หย่าร้าง [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- (4) วุฒิ
 [] ต่ำกว่าปริญญาตรี [] ปริญญาตรี
 [] ปริญญาโท [] ปริญญาเอก
 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- (5) สถานศึกษา
 [] วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ [] วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา
 [] วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ [] วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
 [] วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี [] วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์
 [] วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี [] วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
- (6) ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง
 [] ผู้อำนวยการ
 [] ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 [] หัวหน้าคณะวิชาพาณิชยกรรม
 [] ครูผู้สอนวิชา..... (โปรดระบุ)
 ถ้าท่านทำหน้าที่อื่นด้วย โปรดระบุ
 []
7. ประสบการณ์การปฏิบัติงานในหน้าที่ตามตำแหน่งในข้อ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สละ 1-5 ปี สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น มีอีก 6-10 ปี ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

[] 11 - 15 ปี

[] 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตรระยะสั้น 225 ช.ม.

คณะวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความรู้สึกของท่าน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายความว่า ปัญหามากที่สุด
4 หมายความว่า ปัญหามาก
3 หมายความว่า ปัญหาปานกลาง
2 หมายความว่า ปัญหาน้อย
1 หมายความว่า ไม่มีปัญหา

รายละเอียดของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. งานบริหารและบริการหลักสูตร					
ก. ด้านบุคลากร					
1. สัดส่วนระหว่างจำนวนครูผู้สอนกับนักศึกษา
2. การปฏิบัติงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาและเตรียมการเรียนการสอน
3. การบำรุงขวัญและกำลังใจครูผู้สอน
4. ครูผู้สอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่ม
5. ครูผู้สอนมีความรู้ไม่ทันกับเทคโนโลยีใหม่
6. อัตราการออกกลางคันของนักศึกษา
7. ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ก. ด้านการจัดครูเข้าสอน					
8. วิทยาลัยขาดการสำรวจความพร้อมด้านบุคลากรก่อนเปิดแผนการเรียน
9. การแต่งตั้งครูให้สอนในแต่ละแผนกวิชาตามคุณวุฒิและประสบการณ์
10. การจัดแบ่งรอบการสอนในรอบเช้า รอบบ่าย และรอบค่ำ
11. การแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน
ข. ด้านการบริหารและบริการหลักสูตร					
12. การประชุมวางแผนร่วมกันของผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด
13. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม
14. การจัดเตรียมหนังสือ หลักสูตรและเอกสารประกอบเสริมหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน เพื่อบริการแก่ครูผู้สอนอย่างเพียงพอ
15. การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวก ต่อการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ล่าช้าและหลายขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าจะตีพิมพ์หรือในรูปแบบอื่นใด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีงานนำไปใช้

รายละเอียดของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ง. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักร					
16. การขาดแคลนวัสดุฝึกปฏิบัติในรายวิชา
17. การขาดแคลนครุภัณฑ์การศึกษา
18. การดูแลบำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา
19. การขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน เช่น ใบงานใบความรู้
20. การเสื่อมคุณภาพ และความล้าสมัยของครุภัณฑ์การศึกษา
จ. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร					
21. การจัดบรรยากาศของห้องสมุดที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า
22. อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ไม่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน
23. การขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
24. ความเหมาะสมและมีบรรยากาศที่ดีในการจัดสภาพห้องเรียน
25. การจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกริใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2. การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร หลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น					
26. ความสอดคล้องของหลักสูตรที่ใช้กับความต้องการของ ท้องถิ่น
27. ประชาชนกระตือรือร้นสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรแบบ ใหม่ ๆ
28. การให้การอบรม และส่งเสริมการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน
29. การเตรียมการสอนของครูผู้สอน
30. การนำสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนการสอน
31. ความเพียงพอของอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน
32. ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนจากนักศึกษา
33. การจัดอบรม เพิ่มพูนความรู้แก่ครูผู้สอนเพื่อปรับปรุง กิจกรรมการเรียนการสอน
34. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับตลาดแรง งานและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร					
35. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
36. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศการศึกษา
37. การอบรม ให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ผู้เกี่ยวข้อง
38. การจัดระบบการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร
39. การแบ่งบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศ อย่างชัดเจน
40. ความเข้าใจกันและความร่วมมือกันในการนิเทศ
41. การนำเอาวิธีการหรือข้อนิเทศไปปรับปรุงการปฏิบัติ งาน
42. การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับตลาดและเทคโนโลยี ใหม่
43. การปรับปรุงโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียน การสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไข
ปรับปรุงการบริหารหลักสูตร ระยะสั้น 225 ชั่วโมง คณะวิชาพาณิชยกรรม

1. ปัญหาด้านการบริหารและบริการใช้หลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

แนวทางแก้ไขปรับปรุง.....

.....

.....

.....

2. การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

แนวทางแก้ไขปรับปรุง.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

ปัญหา.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไขปรับปรุง.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติย่อผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นางสาวอรวรรณ สันติขานวัตร

วัน เดือน ปี เกิด วันที่ 15 สิงหาคม 2504

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ประวัติการศึกษา จบการศึกษาระดับประถมจากโรงเรียนเทศบาล 2
 จบการศึกษาระดับมัธยมต้นจากโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม
 จบการศึกษาระดับปวช. บัญชีจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
 จบการศึกษาระดับ ปวส. การบัญชีที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
 อาชีวศึกษาวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 จบการศึกษาระดับ บรบ. การจัดการทั่วไป และ บรบ. การตลาด
 จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 จบการศึกษาระดับครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิตจากสถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ทำงาน วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์ อำเภอเมือง บุรีรัมย์ 31000
 โทร. (044) 612260

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้